

OFFICERENS UTBILDNINGSPROGRAM

OFFICERENS GRUNDUTBILDNING 60 STUDIEVECKOR

Utbildningen räcker ungefär ett år.
Efter grundutbildningen har man möjlighet
att tjänstgöra som fänrik eller underlöjtnant.

- Gemensamma studier
- Vapenslags-/Yrkesgrensutbildning

STUDIER FÖR KANDIDATEXAMEN I MILITÄRVETENSKAP 120 STUDIEVECKOR

Utbildningen räcker 3 år.
Tjänstgöringsgrad löjtnant.

- Gemensamma studier
- Vapenslags-/Yrkesgrensutbildning
- Avhandling

STUDIER FÖR MAGISTEREXAMEN I MILITÄRVETENSKAP 160 STUDIEVECKOR

Utbildningen räcker 3-4 år.
När man studerat färdigt blir
man befördrad till premiärlöjtnant.

- Gemensamma studier
- Vapenslags-/Yrkesgrensutbildning
- Forskningsarbete

PROGRADU AVHANDLING

EXAMEN

Innehåll

Ledare	4
Brigadkommendörens hälsning	5
Som vilka "the marines" som helst	6
Miljöresa till Sverige	12
Internationella uppgifter kräver utbildning	13
Grönskande spalten	17
Fredsbevarande verksamhet	18
Slaget vid Rilax 1714	20
Veteraner från öst firade sommarfest vid Nylands Brigad	22
Nya chefredaktören presenterar sig	23
Hänt i brigaden	24
Nytt blod vid redaktionen	27
Försvarsmakten deltar i kampen mot narkotika	28
En jävel att hitta narkotika	29
Kvartsekeljubileum för kadettkurs 63 och sjökadettkurs 47	30
Gamla "Masar" besökte Nylands Brigad	31
Försvarsmaktens nya lönesystem	32
Paavo Teikari blev hederskustjägare	35
Gillets sidor	36

Fanbärarens redaktionsråd

Ordförande:

Kommodor Karl Gustav Storgårds

Viceordförande:

Kommendör Erik Erroll

Medlemmar:

Premiärlöjtnant Timo Laurila

Jägare Valter Weijola

Kommendör Jukka Tuononen

Kommendör Veijo Auvinen

Kommendörkapten Kristian Forsell

Löjtnant Leo Puhakka

Saara Sjöblom

Kim Isaksson

Ansvarig utgivare

Kommodor Karl Gustav Storgårds

Chefredaktör

Premiärlöjtnant Timo Laurila

Ekonom

Löjtnant Bror-Kenneth Sjöberg

Korrektur

Saara Sjöblom

Redaktör

Jägare Valter Weijola

Pärbild

Jägare Valter Weijola

Ombrytning

Jägare Valter Weijola

Grafiker

Undersergeant Hans-Grette Karlson

Upplaga: 5000 exemplar, 4 nr/år

Annon priser

1/1 sida 340 euro

1/2 sida 220 euro

1/4 sida 140 euro

1/8 sida 85 euro

Redaktionens adress

Fanbäraren

Nylands Brigad

10640 Dragsvik, Finland

tfn: (019) 181 4739

fax: (019) 181 4449

e-post: fanbararen@nylbr.fi

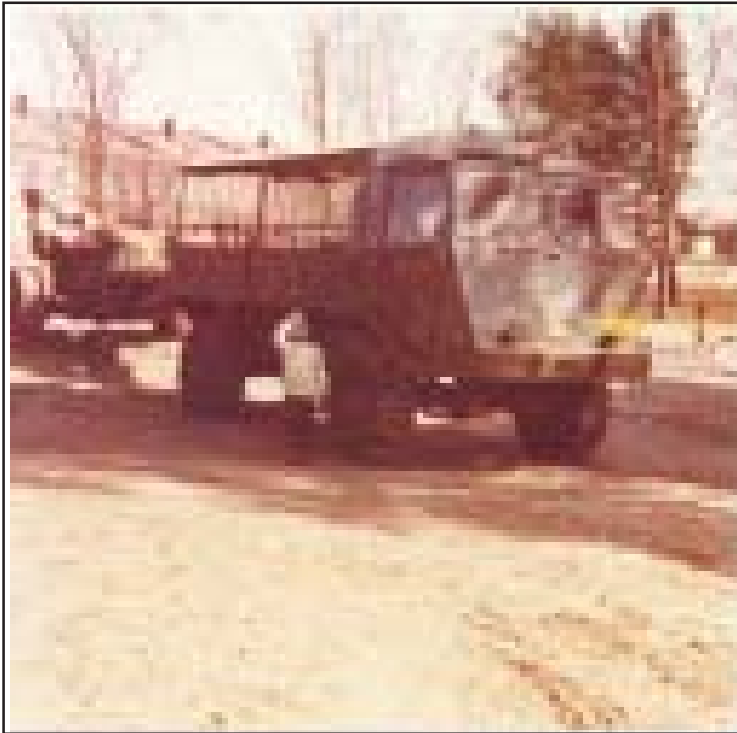
<http://www.surfnet.fi/~fanbarar>

ISSN 0358-1268

Ekenäs Sparbank 405210-517182

Ledare

Den lilla gossen

...som någon gång under våren 1971 i Dragsvik stod bredvid Sisu-dragaren och pjäsen av modell 130K54 kunde nog inte fantisera om att han 33 år senare skulle bli chefredaktör för tidningen Fanbäraren; tidningen som utges i hans egen hemgarnison. Livet är fullt av överraskningar.

Det är med stort allvar jag nu av kommendörkapten Sören Isaksson fr.o.m. detta nummer tagit över chefredaktörskapet för denna tidning. Under Sörens tid som chefredaktör har tidningen Fanbäraren genomgått en omfattande förnyelseprocedur. Bl.a. utges tidningen sedan år 2000 helt och hållet i färg. Det är stora stövlar man får kliva i och en enorm utmaning att sträva efter samma höga standard som Sören med sina skickliga medarbetare under sex års tid lyckats med såväl kvalitets- som innehållsmässigt. Fanbäraren framför sitt varmaste tack till Sören för hans idoga arbete Fanbäraren till fromma.

I Fanbäraren Nr 1 den 29 april 1935 – snart sjuttio år sedan - skrev regementskommendören överste K G Hein-

richs bl.a. "Må den (Fanbäraren) bidra till beväringarnas underhållning och trevnad och vinna deras förståelse och intresse och må den bli en välkommen vän i varje nyländskt och österbottniskt hem vars söner tjäna eller tjänat i Nylands Regemente". Även om regementet idag är en brigad och bland söner finns också döttrar är denna fromma, uppriktiga önskan dock aktuell även idag. Som den senaste länken i kedjan av chefredaktörer hoppas jag att Du - bästa läsare - skall bidra till Fanbäraren, så att garnisonen och hemmen fortsättningsvis upplever Fanbäraren som trevlig, välkommen vän och en viktig förmedlare av information för vår egen finlandssvenska brigad och omgivande samhälle vilka i allt högre grad får en mera internationell prägel.

Fanbäraren önskar alla sina läsare en frisk höst i sprakande färger.

Premiärlöjtnant
Timo Laurila
Chefredaktör

Brigadkommendörens hälsning

RESPONSEN ÄR POSITIV

“Nylands Brigads Gilles (NBG) främsta uppgift är att understöda Nylands Brigad ekonomiskt och att ständigt förbättra beväringarnas trivsel och fritidsmöjligheter” sägs det i den broschyr som publicerades av NBG lagom till krigsmannaedgången i Dragsvik. Att beväringarna trivs i Dragsvik kan jag personligen och nästan dagligen uppleva under samtal med beväringar och deras föräldrar i olika sammanhang. Samtalen har inte gällt enbart fritidsmöjligheterna utan i all synnerhet vardagen, som i de flesta fall upplevs som meningsfull och intressant. Nylands Brigads personal och beväringsschefer – gruppchefer och officersaspiranter – är värda den positiva respons som från olika håll strömmar in i organisationen.

Det militära yrket innehåller en mängd andra uppgifter än sådana som har direkt anknytning till beväringutbildningen. Många av de personer som tjänstgör i Dragsvik har en mångsidig utbildning och erfarenhet bakom sig. Till erfarenheterna hör också internationell tjänst, som är temat för detta nummer av Fanbäraren. Därför känns det inte främmande för oss att öva tillsammans med våra vänner i Sverige, vilket var fallet också detta år. Det skulle inte heller kännas främmande för oss att påbörja internationell utbildning för en del av våra beväringar. I själva verket skulle den utgöra en logisk följd av det arbete vi redan nu har lagt ner för att skapa en internationell amfibiestyrka (IAS) tillsammans med svenskarna.

Vår främsta uppgift är dock att, som hittills, utbilda hela årsklasser av beväringar för våra krigstida trupper. För uppgiften har vi en yrkeskunnig personal och välmotiverade beväringar. Det absoluta flertalet beväringar som påbörjar sin tjänstgöring vid Nylands Brigad slutför den med heder och låter inte det faktum att utbildningen kan kännas tung påverka inställningen till militärtjänsten. Det vore dock bra att redan under skoltiden satsa på aktiviteter som höjer konditionen. En bra kondition skapar bättre förutsättningar, inte enbart med tanke på den korta tiden i försvarets tjänst, utan också med tanke på det långa liv som varje ung beväring ännu har framför sig.

Fanbäraren har i Timo Laurila fått en ny chefredaktör. Den fasta grund som skapades under Sören Isakssons relativt långa tid som chefredaktör är lätt att bygga vidare på. Jag är övertygad om att tidningen kommer att vara bra också i fortsättningen och utgöra den kontakt mellan Nylands Brigad och dess gynnare som den är avsedd att vara. Tack alla ni som på olika sätt gör det möjligt för oss att publicera tidningen och lycka till, Timo, i den nya utmanande men säkerligen också givande uppgiften!

Karl Gustav Storgårds
Brigadkommendör

SOM VILKA "THE MARINES" SOM HELST?

Text: Kommendör Erik Erroll
Bild: Preml. Magnus Holmström

Den svenska regeringen fattade 1998 ett beslut att inleda ett fördjupat och utvecklat bilateralt försvarsrelaterat samarbete mellan Sverige och Finland. Försvarsministrarna Anneli Taina och Björn von Sydow redogjorde för riktlinjerna för samarbetet i en gemensam artikel som publicerades bland annat i Helsingin Sanomat och Dagens Nyheter i maj 1998. År 2000 gav den dåvarande chefen för försvarspolitiska avdelningen på försvarsministeriet, viceamiral Juhani Kaskeala, en instruktion till Huvudstabben om att inleda ett utökat samarbete mellan Nylands Brigad och Vaxholms amfibieregemente, vilket på sikt even-

tuellt kunde leda till ett konkret bilateralt samarbete inom ramen för internationella krishanteringsuppdrag. Den svenska motparten förankrade en likalydande målsättning i ett regeringsbeslut ca ett år senare.

På basis av dessa förberedande beslut inleddes det bilaterala samarbetet i brigaden på allvar hösten 2001 då kommendör Anders Gardberg tog en finsk kustjägarbatal över till Sverige och ledde den i den första SWEFIN-övningen i Stockholms skärgård. Erfarenheterna från den första övningen var uppmuntrande och de har bekräftats senast i augusti i år då kustjägarna åter övade i Stockholms skärgård, denna gång i den svenska ma-

En allt vanligare syn i framtiden?

rinens slutövning SAMMARIN-04.

Det bilaterala kustjägarsamarbetet har gett många värdefulla erfarenheter. Erfarenheterna pekar på att kända framgångsfaktorer såsom god utbildningsnivå, initiativkraft, god utrustning och gott ledarskap står att finna i våra trupper. Det är fullt möjligt att den finska marinen på sikt utvecklar ett substantiellt bidrag till det finska registret över trupper som förutom för nationella uppdrag även står till förfogande i internationella krishanteringsoperationer.

I skrivande stund bereder marinstaben en internationell strategi för marinen. Så

Vår blåvita korsflagga

här på gräsrotsnivå önskar vi att strategin skulle innehålla en klart skriven definition av målsättningen. Vi kan inleda detaljplaneringen av vår andel genast då vi vet med hur många soldater, med vilken utrustning, för vilka uppgifter, med vilka beredskapskrav och från och med vilket år marinen ämnar ställa upp. En nationellt förankrad målsättning behövs med tanke på samarbetet med Sverige, men framför allt för den skull att den internationella krishanteringsförmågan innebär kostnader och med tanke på begränsade resurser bör den internationella truppen även tillföra ett mervärde till det nationella försvaret.

I väntan på den detaljerade behandlingen av ärendet kan vi försiktigt analysera eventuella internationella uppgifter för en finsk, eller finsk-svensk amfibietrupp. I och med vårt medlemskap inom EU är det naturligt att ta unionens krishanteringsuppgifter som utgångsläge.

I Amsterdamfördraget upptog unionen krishanteringen som sin uppgift. De ursprungliga krishanteringsuppgifterna innefattar humanitära aktioner och räddningsuppgifter, fredsbevarande verksamhet samt uppgifter som utförs av stridande styrkor, inklusive återstäl-

Bla. G-båten är arbetsredskap både för finska och svenska kustjägare

lande av fred (Peace Enforcement).

I Europeiska rådet i Helsingfors 1999 beslöts om riktlinjerna för unionens militära krishantering. Till dem hör bland annat unionens militära strukturer samt beredskapstrupperna på 60 000 soldater med behövliga marina och flygvapenförstärkningar. Under det portugisiska ordförandeskapet inleddes arbetet med att definiera hurudana trupper och hurudan utrustning unionen kunde tänkas behöva i sin militära krishantering. Arbetet gjordes med hjälp av tre olika scenarier som kompletterades med en noggrannare analys av vissa föränderliga geografiska och klimatologiska faktorer. Metodiken fungerade bra. I det mest krävande scenariot bad FN unionen stabilisera en krishärd på ca 4000 km avstånd från Bryssel. Unionen skulle upprätta och övervaka en demilitariserad zon, förhindra att grannländerna skulle dras in i konflikten samt skapa förutsättningar för en traditionell fredsbevarande operation. Trots att konflikten bägge parter godkände legitimiteten i operationen, som för övrigt beskrevs vara sanktionerad av FN, uppfattade de flesta planerarna konfliktsituationen som mycket komplicerad och krävande. Det framgick redan av scenariots namn, "Separation of Parties by Force". Men, dessvärre, uppfattades scenariot också allmänt bland beredarna som ett mycket

realistiskt alternativ.

Det finns en klar grund för detta. Enligt SIPRIS statistik rasade hela 57 olika beväpnade konflikter i världen mellan åren 1990 – 2001. Enbart tre av dessa, kriget mellan Irak och Kuwait, konflikten mellan Indien och Pakistan samt mellan Eritrea och Etiopien, var mellanstatliga konflikter. De övriga 54 konflikterna inbegrep aktörer som inte var etablerade stater. Det är rimligt att anta att vi under den närmaste framtiden kommer att vara tvungna att förbereda och utrusta oss i huvudsak för krävande krishanteringsoperationer. Vi har att ta ställning till mångbottnade svårlösta kriser med inslag av oberäkneliga aktörer och överraskande situationsväxlingar.

En finsk internationell amfibietrupp har med sitt specialkunnande förmågan att verka under samma yttre omständigheter som vilka "the Marines" som helst. Vår amfibiestyrka kan till exempel sköta patrulleringsuppgifter på kustområdet och till havs, övervaka hamnområden, säkerställa ankomsten och lastningen av humanitära hjälpförsändelser, upprätta check-points till lands och till havs, granska handelsfartyg samt utföra rekognoscering.

Tack vare den väl fungerande allmänna värnplikten har Finland genom tiderna

kunnat långvarigt upprätthålla stora kontingenter i olika krishanteringsoperationer. Vår beredskap att skicka trupper har varit god, men jag tror att vi framför allt har varit bäst på klassen på att upprätthålla operationer. Då vi tänker på en finsk amfibietrupp måste vi ställa oss frågan, hur snabba borde vi vara för att vara intressanta.

Vi kan notera att utvecklingen av EU:s krishanteringsförmåga har skett mycket snabbt. Under det grekiska ordförandeskapet kunde unionen slutgiltigt konstatera att beredskapen finns för att starta egna militära krishanteringsoperationer. Trots att unionen ännu har vissa brister inom den strategiska ledningsförmågan, spaningen och luftförmågan är medlemsländernas gemensamma insats redan imponerande. Eller vad sägs om 140 000 soldater, 400 flygplan och 100 fartyg? Hösten 2003 kom Britannien, Frankrike och Tyskland med ett gemensamt initiativ om att upprätta inom unionen ett tiotal multinationella stridsavdelningar i hög beredskap. Man tänkte sig att stridsavdelningarna skulle omfatta ca 1500 man som inom 5 till 10 dagar från beslutet kunde sändas till en operation. Planeringen av dessa stridsavdelningar pågår med siktet inställt på 2007 då dessa skall vara operativa.

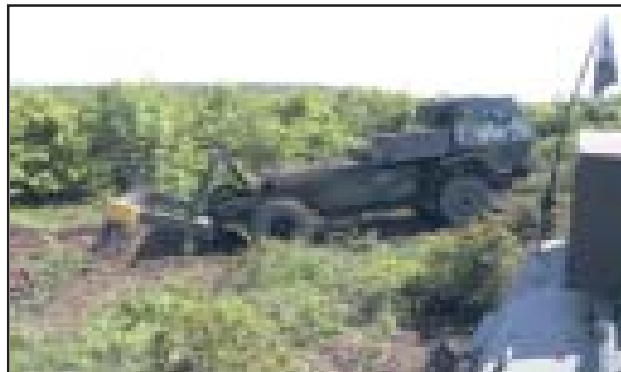
En finländsk KFOR-ambulans på flygfältet i Pristina

I skrivande stund förefaller det lättare för oss att dra nytta av våra styrkor om vi planerar att komma med i en operation ca tre till sex månader efter starten.

Vår ambition kunde vara att ställa upp trupper som anländer till krisområdet efter det att stabiliseringsåtgärder redan har inletts. Det här vore ett tryggt val. Men då unionen nu planerar att ställa upp multinationella stridsavdelningar i hög beredskap måste även vi analysera våra möjligheter att bidra. Det här är en fråga som hänger samman med beredskapen. Det vore knappast förenligt med finsk lagstiftning att här hemma skapa en tungt beväpnad "Theater Entry Force". Man att ha finska amfibiesoldater bland de första på plats för att t.ex. säkerställa att humanitär hjälp når fram kan säkert alla omfatta.

Hur vi än löser frågan om beredskap, måste vi fästa uppmärksamhet vid truppens utrustning, skydd, eldkraft och underhåll.

Den finska amfibiestyrkan har till sitt förfogande enbart små, i tropiska förhållanden ännu otastade båtar. Det här måste beaktas i truppens sammansättning. Man kan inte på allvar planera en helt havsbunden förmåga. Den finska amfibietruppen skall innefatta en relativt stark markkomponent. Kustjägerplutonerna behöver en trygg hamn med möjligheter till service och vila för manskapet. Trupper med lätta infanterivapen, PASI-vagnar och lämplig kommunikationsutrustning kan säkerställa ordning och trygga olika transporter även på ett vidsträckt hamnområde. Markrörligheten gör det möjligt att utsträcka spaningsverkamheten

Ett finländskt RAISU-röjningsfordon röjer ammunitiondepåns skyddsmineringar på berget Goles

tiotal kilometer inåt land eller längs med vattendragen. Markkomponentens stomme kunde utgöras av militärpolisutbildade soldater. De erfarenheter vi har från vår utbildning i Dragsvik visar, att militärpolis som utbildas i 270 dygn redan nu har en hel del av de färdigheter som behövs i internationella sammanhang.

För markbundna trupper är minröjningsförmågan av yttersta vikt. Kustpionjärens röjningspluton har röjningsutbildade pionjärer och RAISU-utrustning i sin sammansättning, och det är rimligt att även tillföra den internationella truppen denna förmåga.

Då man funderar på de krav en internationell operation ställer på en finsk amfibietrupp kommer man mycket snabbt underfund med att en hel del av de behövliga basfärdigheterna finns i Dragsvik. Att koncentrera utbildningen av marinens rörliga kusttrupper till brigaden har även i detta sammanhang visat sig vara en fungerande lösning. Klart är också det, att Dragsvik inte klarar av allting ensamt. Den internationella truppen kunde med fördel uppställas tillsammans med ett marinkommando. Detta skulle tillföra boardingutbildade soldater och transportförmåga till exempel i form av en minflotte till truppen. I själva verket är den internationella truppen en miniatyr av marinen. Många av de uppgifter som den internationella truppen skall sköta är helt planeringsrelevanta även i nationella sammanhang.

SAMMARIN 04

Brigaden med i svenska marinens slutövning

Text: Komkapt. Tommy Högström
Bild: Preml. Magnus Holmström

Som ett led i utvecklandet av en svensk-finsk amfibiestyrka avsedd för krishanteringsuppgifter deltog ett kustjägarkompani från Nylands Brigad i den svenska marinens slutövning för detta år, Sammarin 04. Kompaniet bestod av reservister samt brigadens personal och några kadetter från Sjökrigsskolan.

Samarbetet med de svenska kustjägarna (framförallt Amfibieregemente 1, Vaxholm) är en fortsättning på tidigare samarbete och har fortgått under flera år och målet är att år 2006 kunna anmäla en gemensam trupp till olika register över trupper avsedda för krishanteringsuppgifter. Trupper från Nylands Brigad har således även tidigare deltagit i övningar i Sverige, men då med en rätt anspråkslös styrka. Förra sommaren deltog ca 70 svenska soldater i en övning som Nylands Brigad arrangerade på Hangö udd. I år togs igen ett steg framåt i utvecklandet av den internationella amfibiestyrkan då brigaden deltog i Sammarin 04 med ett helt kompani. Förutom kompaniet deltog även ett antal stabsofficerare på olika nivåer.

Frivilliga reservister

Eftersom finska reservister inte kan beordras att tjänstgöra utomlands måste deltagarna i Sammarin vara frivilliga. På basen av anmälningar gjorda i samband med hemförlovingen efter avslutad beväringstjänst skickades under vårvintern en förfrågan till ca 230 reservister där de erbjöds att delta i övningen om

intresse och möjlighet fanns. Ungefär 110 reservister anmälde sitt intresse och dessa fick sedan en normal kallelse till repetitionsövning. I detta skede var det alltså inte längre fråga om en frivillig övning, utan en vanlig repetitionsövning där man är skyldig att delta.

Snabba ryck

Lördagen den 31.7 ryckte 103 reservister in i Dragsvik, utrustades, deltog i en kombinerad övningsparoll och säkerhetsgenomgång och därefter bar det iväg till Syndalen. De flesta reservisterna hade beväringstjänsten i färskt minne, eftersom de överförts till reserven för 1-5 år sedan. Trots denna relativt korta tid har brigaden mottagit en hel del nytt material och kvällen ägnades således åt materialutbildning och -hantering. Likaså sköts det personliga vapnet in i ett ihållande hållregn.

Vid 6-tiden på söndagmorgonen inledde kompaniet sjömarschen till Sverige med 11 båtar av Jurmo-klas-

sen, för övrigt den största finländska flottstyrka, åtminstone vad antalet båtar beträffar, som i fredstid stävat utomlands. Efter ca tre timmars båtfärd i ypperligt väder hölls en paus på Utö, där lunchen intogs i garnisonens matsal. Eftersom båtförarna enligt bestämmelserna måste ha en längre paus under en marsch av det här slaget utnyttjades tiden på Utö till fortsatt utbildning för de övriga delarna av kompaniet.

Från Utö fortsatte färden söder om åländska vatten, via Suomen Leijona och Bogskär till Korsö, Amf 1:s ytterförläggning i Stockholms skärgård, dit kompaniet anlände på eftermiddagen. Efter middag och en genomgång av övningens planerade förlopp fortsatte utbildningen på Korsö med repetition av gruppens och plutonens verksamhet. Under kvällen tog även den fungerande bataljonskommendören, övl Mats Lindberg, kompaniet under sitt kommando och gav order om kompaniets första uppgift.

Den finska övningsavdelningens samtliga Jurmo-båtar samlade vid bryggan

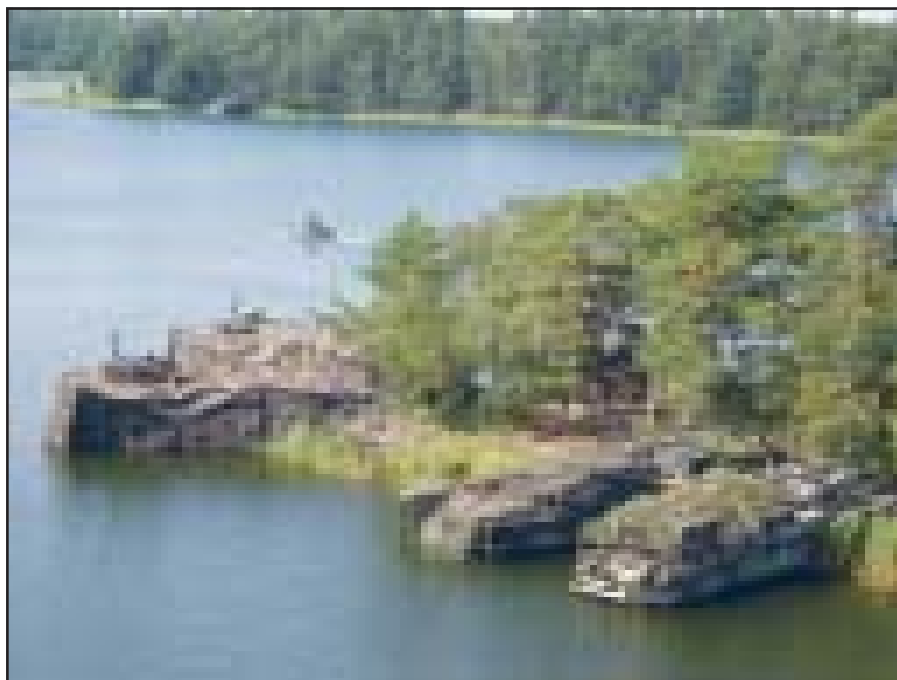

Patrullering och skärgårdseftersök

Övningsscenariot för Sammarin 04 var uppbyggt enligt ett läge där en terrororganisationens verksamhet lett till en säkerhetspolitisk kris i Nordland (Sverige). Terrororganisationen stöds både officiellt och inofficiellt av grupper från Högländ och Lågländ. I syfte att återställa ordningen i Nordland har FN:s säkerhetsråd gett en multinationell styrka mandat att ingripa i landet. Den bataljon i vilken det finländska kompaniet ingick hade som övergripande mål att inom ett visst område i Stockholms skärgård skapa förutsättningar för en större fartygskonvoj att tryggt kunna anlöpa en hamn och föra in mera krishanteringstrupper och material till Nordland. För att garantera att inga terroristgrupper kan sätta stopp för fartygskonvojen fick det finländska kustjägarkompaniet som uppgift att patrullera i området och genom-söka ett antal öar för att försäkra att där inte finns fiendliga trupper. Samtidigt skyddade bataljonens övriga delar verksamheten genom att minera vissa farleder och även röja fiendliga mineringar. Lätta sjömålsrobotar användes också som skydd mot fiendliga fartygs attacker. Dessa

Äver H.K.H. Prins Carl Philip deltog i övningen

Kommandoplatsen ready for action

uppgifter sysselsatte kompaniet under tisdag-onsdag.

På torsdagen fick kompaniet i uppgift att lösa en verkligt svår uppgift: terrororganisationen hade tagit civila som gisslan, och dessa hölls fångna på en udde på svenska Utö. Gisslan skulle fritas, eftersom långa förhandlingar visat sig resultatlösa.

Operationen inleddes vid 4-tiden på

morgonen och mycket snart visade det sig att de finska kustjägarna stötte på hårt väpnat motstånd. Kompaniet rörde sig till fots och tvingades ta sig framåt stridande. Vädret var olidligt hett och krigarna utrustade med bl a. splittrvästar, vilket gjorde företaget ännu mera krävande. Sakta men säkert tog sig kustjägarna framåt, men ändå närmade sig klockan midnatt innan kompaniet nått udden där gisslan hölls. Ganska snart insåg terroristerna att de befann sig i underläge och var tvingade att frige gisslan. Efter närmare 20 timmar, 10-12 km i svår terräng och en temperatur på 28 grader samt uppskattningsvis 900 liter vätska hade det finländska kompaniet löst uppgiften, en prestation som väckte beundran bland våra svenska kolleger. Att reservisterna och personalen utan att klaga, med stort allvar och genom att skickligt utnyttja terrängen utförde en så här krävande operation var något som svenska officerare med intresse noterade. Även det finska sättet att leda med korta order och en förmåga att snabbt anpassa sig till situationen väckte intresse. Med tanke på den gemensamma krishanteringsstyrkan gav denna operation även värdefulla erfarenheter av samarbetet mellan svensk och finsk trupp; ett samar-

te som löper smidigt och smärtfritt trots en del olikheter i begrepp och uttryck. Dagen efter den krävande fritagningsoperationen ägnades åt välförtjänt vila och underhåll samt förberedelser för följande uppgift.

På lördagen underställdes det finska kompaniet en annan bataljon och fick i uppgift att tillsammans med ett par svenska kompanier rensa Muskö örlogsbas från fientliga trupper. Även här möttes våra trupper av väpnat motstånd och tvingades ta sig fram stridande. Fortsättningsvis rörde sig temperaturen nära 30 grader och terrängen var om möjligt ännu besvärligare än på Utö, men efter 12-13 timmars hårt arbete löstes även den här uppgiften och kompaniet återgick till egen bataljon.

Nu var förutsättningar skapade för att fartygskonvojen skulle kunna passera till Berga örlogshamn, och tidigt på söndag morgon var kustjägarna igen på fötter för att längs farleden söka igenom öarna och patrullera med båtarna, beredda att ingripa mot eventuella fientliga angrepp. Veckans arbete hade tydligen skötts bra, eftersom konvojen ostört och tryggt kunde ta sig genom bataljonens område på väg till hamnen. Vid 9-tiden på söndag morgon avbröts läget, och efter en kort vila och un-

... end av havets skuggor...

derhåll förflyttade sig bataljonen till Rindö, Amf 1:s hemgarnison, där materialvård och vila stod på programmet. Klockan 6 på måndag morgon, den 9.8, inleddes marschen tillbaka till Syndalen, igen via finska Utö.

Skarpskjutningar och besök

Under själva Sammarin utfördes inga skarpskjutningar, men med tanke på utvecklandet av den svensk-finska krishanteringsstyrkan genomfördes i början av veckan en grk-skjutning med skarp ammunition. Eftersom Sverige och Finland använder litet olika metoder i eldledningsverksamheten var det av vikt att testa hur det går att samordna dessa metoder och skjuta med eldledning respektive eldstaffel från olika nationer. Nu leddes det svenska granatkastarkompaniets eld av finska reservister, och det visade sig fungera förvånansvärt smärtfritt. Sammarin är en stor övning, inte enbart kustjägare deltar, utan hela Marinen är engagerad. Detta innebär att alla slag av fartyg, ubåtar och helikoptrar rörde sig i övningsområdet och skapade de ramar runt verksamheten som behövs för att åstadkomma en bra övning.

En stor övning drar vanligtvis till sig intresse på många håll, och så även denna gång. Besök som på ett eller

annat sätt berörde också det finländska kustjägarkompaniet var den svenska överbefälhavarens pressbesök, de baltiska staternas LTL-granskning (enligt Wien-avtalet) och den svenska kungens besök. Att kungen intresserade sig för den svensk-finska bataljonens verksamhet förklaras kanske till en del av att prins Carl-Philip som ett led i sin officersutbildning tjänstgjorde i vår bataljonsstab som transportchef.

Tisdagen den 10 augusti hemförlovades reservisterna efter ett väl förrättat värv, trötta men också nöjda över att ha skött sina uppgifter med beröm. Även personalens bedömning (både svensk och finsk) var att brigadens reservister är synnerligen välutbildade och kunniga kustjägare. Övningen gav alla inblandade parter många nyttiga erfarenheter och lärdomar och vi kan med gott samvete fortsätta utvecklandet av den internationella amfibiestyrkan.

Nylands Brigads Gille i Östnyland har höstmöte och fyller år

Nylands Brigads Gille i Östnyland har höstmöte fredag 26.11.2004 kl 18.00 på Grand, Biskopsgatan 28, Borgå. Stadgenliga höstmötesförhandlingar. Genast efter höstmötet kl 19.00 begår avdelningen sitt 20-årsjubileum på samma plats. På programmet bla.:

Föredrag av överste Lasse Stenström

Festtal av general Gustav Hägglund

Sång och musikframträdanden

Alla medlemmar med följeslagare hjärtligt välkomna!

Styrelsen

Hälsningar!

Mårten Hoge, avdelningens sekreterare

MILJÖRESA TILL SVERIGE

Text och bild: Preml J-M Ertman
och Lt. B-K Sjöberg

I maj 2004 besökte en del av miljögruppen vid Nylands Brigad Livgardet i Stockholm. Ändamålet med resan var att bekanta sig med miljöarbetet i Svenska försvaret. Deltog i resan gjorde preml J-M Ertman, ltn K Sjöberg och byggmästare D Brander.

Från vänster; Major Örtby, Kapten Carlström, Dag, Brander, Preml. Ertman

Dag 1

Vi anlände till Stockholm niotiden på morgonen tisdag 4/5. I hamnen möttes vi av vår värd miljösamordnare kapten J Carlström. Därefter gick färden till Kavallerikasernen i Stockholm. Vi fick där information om försvarsmaktens miljöarbete och miljöledningssystem. Som föreläsare fungerade C-J Kindgren från Högkvarterets miljöavdelning. Sedan var det dags för lunch i kavallerimässen och därefter rundvandring på området. Där var också försvarets samt polisens gemensamma ridstall

beläget. Vi kunde konstatera att avfallshandlingen i stort sett fungerar som hos oss. Efter rundvandringen föreläste S Olsson från Högkvarterets sjukvårdsavdelning om miljöbalken, motsvarighet till finska miljölagen. Sedan förflyttade vi oss till Livgardet i Kungsängen ca 30 km norr om Stockholm. Vår värd, kapten J Carlström, informerade om deras miljösystem, bl.a. miljökonsekvensbedömning, miljöplan samt mål och policy. Dagen avslutades med middag på Militärrestaurangen.

Dag 2

Följande dag, efter en välförtjänt nattsömn, blev vi informerade om tillståndsprövning av försvarsmaktens verksamhet. I Sverige får verksamhet inom försvaret inte utövas utan miljötillstånd. Separata miljötillstånd skall t.ex. sökas för olika skjutningar på ett övningsområde. I Finland räcker det med ett miljötillstånd för all verksamhet. Förmiddagen fortsatte med att major Örtby gav oss en inblick i hur fysisk planering fungerar i praktiken. Motsvarar vår VARSU.

Gummispån som fångar kulorna

Efter en välsmakande lunch var det dags att åka ut på skjutfälts expedition till Kungsängens skjutbana samt Rosersbergs övningsområde, 5000 ha. Till skillnad från våra skjutbanor är bakvallen konstruerad så att kulorna kan tas tillvara. Valen består av gummispån av gamla bildäck och ett överdrag av elastisk fiberduk som hindrar regnvatten att tränga igenom. På Rosersbergs övningsområde finns ett stort center för strid i bebyggelse, även för skarpskjutningar. Centret bildar ett helt kvarter med huskulisser (se bilden). Planer finns att bygga en sjuvånings huskuliss om miljötillstånd beviljas. På området finns även skilda platser för minsprängning och handgranatkastning. För all verksamhet med am-

Kapt. Carlström och Preml. J-M Ertman på kafferast i officersmässen

Bakvallen av skjutbanan

munitionseffekter bör miljörapport göras. Ett problem, även bekant hos oss, är bullret från övningsområdet som stör grannarna. Före avfärd från Kungsängen hälsade vi på major Rolf Helenius vid Centret för internationell utbildning. Sista natten övernattade vi på Scandichotell Ariadne vid Värtahamnen.

Dag 3

Torsdagens program bestod av att besöka Finska ambassaden. Där togs vi emot av NylBr:s tidigare kommandör komdr Stig Göran Grönberg. Tiden räckte även till för en promenad i Gamla stan. Därefter var det dags för hemfärd med Silja Serenade. Resan var mycket givande. Vi kunde konstatera att Försvarsmakten i Sverige har kommit längre än oss i miljötänkande. Man har satsat resurser så att det finns miljösamordnare på heltid i varje truppförband.

En del av husen där man tränade strid i tätort

INTERNATIONELLA UPPGIFTER KRÄVER UTBILDNING

Text och bild: Komkapt. Kristian Forsell

Internationella uppgifter kräver nästan alltid att den som åker iväg på utlandstjänst utbildas innan kommendering börjar. Utbildningens betydelse betonas då uppgiften består i att fungera vid en internationell stab eller i en uppgift som förutsätter kännedom om andra organisationer och arbetssätt. De viktigaste nätverken är NATO, EU och FN. Detta förutsätter att man kommer överens om gemensamma förfaringsätt och ger utbildning om dessa till deltagarna.

Utbildning kräver insatser och samarbete av deltagarländerna. Man måste komma överens om utbildningsansvaret och vad man skall utbilda i. De mest utmanande uppgifterna är att redigera kursinnehållet och utbildningsteman samt skaffa utbildare. Det är viktigt att man har utbildare från tillräckligt många länder och att de har egen erfarenhet av internationella uppgifter. Vanligen deltar en lärare/ledare i flera kurser efter varandra.

Själv har jag under åren 1991-92 fungerat som chef för transportbyrån i Libanon och under åren 2001-2002 som chef för NSE (underhållschef och stf kommandör för kontingenten) i Bosnien och Ungern. Båda uppgifterna föregicks av utbildningsperioder i Norge och Finland.

Därtill har jag deltagit som elev i COSUP 02 Cooperative Support Exercise i Estland.

Jag har fungerat som utbildare på UN-MOC-kurserna (observatör) i Niinisalo 93-95, på Finnish Logistics Course -02 i

Lahtis, som ledare under COSUP 03-övningen i Österrike samt på NATO: s Pfp LOC-04 kursen i Norge (Partnership for Peace Logistics Officers Course).

Kursförberedelser

Varje kurs och utbildningstema inleds med ett lärarmöte. Mötet ordnas alltid i det land där utbildningen sker. Under mötet och delvis redan före det kommer man överens om vem som håller vilken

Innan lärarna träffas har de olika länderna kommit överens om deltagarkvoter, målsättningen för kursen, finansiering, tidpunkter och antalet lärare. Ansvar för kursen har ofta fastställts för en längre tid. T.ex. observatörskurserna hålls i Niinisalo och underhållskurserna i Norge. NATO har ett omfattande kursutbud, främst avsett för medlemsländerna. En del av dem står även till Pfp-ländernas förfogande.

Kursens genomförande

Kursernas och övningarnas stomme är alltid densamma. I början hålls en teori-del, i vilken man går igenom olika verksamhetsmodeller och lär ut hur en organisation fungerar och vilka dess arbetsrutiner är. Innehållet i dessa lektioner varierar beroende på kursens målsättningar. Övningens höjdpunkt utgörs ofta av praktiskt arbete i grupper inom stabsorganisationen. Detta skede kan beroende på målsättningarna vara i flera dagar. Nedan ett exempel på övningsstommen till övningen COSUP 03 som hållits i Österrike. Vissa delar består av lektioner och andra av praktiska övningar där eleverna arbetar i grupper i olika uppgifter. Någon av eleverna har alltid ledaransvaret (fungerar som stabschef).

lektion och vilka andra som deltar i utbildningens genomförande. Man slår fast det slutliga dags-/veckoprogrammet. Man går igenom deltagarländerna med tanke på de praktiska arrangemangen (diet, religion, politik). Ibland deltar t.o.m. sådana länder som är i krig med varandra i samma kurs.

Under mötet förbereder man de lektioner som skall hållas och det material som skall utdelas. Avslutningsvis spelar man en övning/kurs, d.v.s. man går igenom alla lektioner, övningar och utbildningsteman. Det har varit intressant för läraren att märka hur olika arbetsrutiner man har i alla länder.

Nästa tabell är ett exempel på ett vecko- och dagsprogram under en kurs som hölls i Norge 2004. Särskilt bör man notera antalet sociala evenemang.

Vecka	Dag	08.00-09.00	09.00-10.00	10.00-11.00	11.00-12.00	12.00-13.00	13.00-14.00	14.00-15.00	15.00-16.00	16.00-17.00	17.00-18.00	18.00-19.00	19.00-20.00	20.00-21.00	21.00-22.00	22.00-23.00	23.00-24.00
1	Måndag																
1	Tisdag																
1	Onsdag																
1	Torsdag																
1	Freitag																
1	Lördag																
1	Söndag																
2	Måndag																
2	Tisdag																
2	Onsdag																
2	Torsdag																
2	Freitag																
2	Lördag																
2	Söndag																
3	Måndag																
3	Tisdag																
3	Onsdag																
3	Torsdag																
3	Freitag																
3	Lördag																
3	Söndag																
4	Måndag																
4	Tisdag																
4	Onsdag																
4	Torsdag																
4	Freitag																
4	Lördag																
4	Söndag																
5	Måndag																
5	Tisdag																
5	Onsdag																
5	Torsdag																
5	Freitag																
5	Lördag																
5	Söndag																

Student book structure

Subject

1. Cover
2. Index
3. Part I: Lectures and Practical Applications. PART I

a. Strategic Level Lectures.

- 1) NATO Military Command Structure. TAB 1
- 2) Logistics in NATO Crisis Management TAB 2
- 3) Partnership for Peace at Strategic Level. TAB 3
- 4) NATO Medical Operational Planning. TAB 4
- 5) Host Nation Support. TAB 5
- 6) CJTF Concept TAB 6
- 7) Movement and Transportation. TAB 7
- 8) Scenario TAB 8
- 9) Concept of Operations. TAB 9

b. Air Component Lectures and Practical Application.

- 1) Air Logistic Concept. TAB 10
- 2) (Re)-Supply & Support in a MN Environment. TAB 11
- 3) Air Transportation. TAB 12
- 4) Aero Medical Evacuation. TAB 13
- 5) Air Practical Application Task 1. TAB 14

c. Maritime Component Lectures and Practical Application.

- 1) Concept of Maritime Operations (CONMAROPS). TAB 15
- 2) Afloat Support. TAB 16
- 3) Ashore Support TAB 17
- 4) Medical Support. Maritime Considerations. TAB 18
- 5) Maritime Practical Application Task 1. TAB 19

d. Land Component Lectures and Practical Applications

- 1) Concept of Land Logistics Operations. TAB 20
- 2) Land Medical Support TAB 21
- 3) Land Practical Application Task 1 TAB 22
- 4) Land Practical Application Task 2 TAB 23

e. Joint Lectures and Practical Applications

- 1) MJLC TAB 24
- SUBJECT LEGEND
- 2) Joint Practical Application Task 1 TAB 25
- 3) Joint Practical Application Task 2. TAB 26

f. Medical Workshop

- 1) Medical Intelligence TAB 27
- 2) Casualty Estimate TAB 28
- 3) NEO TAB 29
- 4) Practical Application TAB 30

4. Part II: Smart Annex. PART II

Scenario
Geographical Setting Map
Concept of Operations
Force List
Maritime - Database Guide
Maritime - Port Data / Airbase Data
Maritime - Aircraft Data
Air - Military Airbase Data
Classes of Supplies
Medical Information
Generic Organization of a Division
Acronyms for Geographical Entities
Compendium of Abbreviations

Efter kursen

Då kursen har avslutats och kursdeltagarnas feedback har behandlats är det dags att avfatta rapporter. Lärarna går tillsammans igenom de förbättringsförslag som noterats och övrig feedback som erhållits. Förberedelserna för nästa kurs börjar i praktiken nu, då materialet arkiveras och behövliga ändringar antecknas.

Sammandrag

Det är synnerligen givande att fungera som lärare på olika internationella kurser. Man lär sig hela tiden att vara ödmjuk, eftersom informationen presenteras på något annat språk än modersmålet och man verkligen måste satsa på varje detalj. Man måste kunna presentera saker och ting detaljerat och baserat på dokument. Förfa-

randet i det praktiska arbetet i själva uppgiften skiljer sig dock ofta från detta. Under kursen skapas nätverk som både elever och lärare kan stöda sig på i såväl det praktiska arbetet på missionsområdet som vid resor på olika håll i världen.

Grönskande spalten

Dragsvik Soldathemsförening r.f.

Välkommen till
Soldathemmet

mån-tors	8.30-15.00 17.30-20.30
fre	8.30-19.30
lö	14.00-19.00
sö	12.30-17.30

Obs! Fredagens öppethållningstider:
Du hinner in på kaffe och munk innan
Iomabussen åker. På kvällen stänger vi
kl. 19.30!

Biblioteket är öppet:
tisdag och torsdag kl. 17.30-20.30

I soldathemmet betjänar Mats, Sussie, Eva och Nanne.

Vi säljer i Soldathemmet:

Retki knivar, ficklampor, kartväskor mm.

Zippo tändare samt stenar, bensin och fodral

Kom och kolla vårt förmånliga sortiment!

GRUNDAD 1891

ANNEGATAN 26
00100 HELSINGFORS
TEL. 09 - 647 559
MÅNDAGAR OCH
TORSDAGAR KL. 18 - 19.

ARBETETS VÄNNER HUVUDFÖRENINGEN r.f.

ALLAKTIVITETSFÖRENINGEN, VARS VERKSAMHET IDAG ÄR INRIKTAD PÅ ATT BEVARA, SPRIDA OCH FÖRKOVRA DEN FINLANDSSVENSKA KULTUREN.

FÖRENINGENS KRETSAR BJUDER ÄVEN SINA MEDLEMMAR MÖJLIGHET TILL MENINGSFYLLD FRITID PÅ OPOLITISK GRUND.

GENOM VÅR KULTURFOND STÖDER VI FINLANDSSVENSKA KULTURSTRÄVANDEN.

FREDSBEVARANDE VERKSAMHET

Text och bild: Kaptl. Sami Jaakkola

Finland omtalas ofta som ett stort land när det gäller fredsbevarande verksamhet. Till en del baserar sig detta rykte på de finländska fredsbevararnas lugn och gedigna yrkeskunskap, men samtidigt beskriver det Finlands deltagande i olika operationer under årtionden. Finländska soldater har deltagit i den fredsbevarande verksamheten redan sedan år 1956. Då sände Finland ett kompani med fredsbevarare till Suez. Redan följande år utvidgade Finland sin fredsbevarande verksamhet genom att sända de första finländska militärobservatörerna till Libanon.

Sammanlagt har ca 45 000 finländare deltagit i 26 olika operationer, antingen som fredsbevarare, militärobservatörer eller i specialuppgifter, t.ex. som poliser och inom brandkårer. I operationer har man deltagit i bl.a. Mellanöstern, i det tidigare Jugoslavien på Balkan, på gränsen mellan Indien och Pakistan, på gränsen mellan Afghanistan och Pakistan samt i Afghanistan, på Cypern, i Namibia, Somalia, Etiopien, Eritrea, Irak och Iran samt Liberia.

Operationernas natur förändras

De fredsbevarande operationerna, i vilka de finländska fredsbevararna deltog, var från början ända fram till 1990-talet s.k. traditionella fredsbevarande operationer. De leddes av FN och fungerade på FN:s Säkerhetsråds mandat. I en "traditionell fredsbevarande operation" placeras en lätt beväpnad fredsbevarande trupp mellan två parter som tidigare stått i krig med varandra. Där övervakar truppen att de freds villkor som fastställts i vapenstillestånds- eller fredsavtalet följs. Mellan parterna har man vanligen fastställt en truppåtskillningszon, inom vilken antalet vapen och trupper är begränsat. Till fredsbevararnas uppgifter hör bl.a. bevakningen av truppåtskillningszonen och granskning av den trafik som eventuellt går över gränsen. Av de nuvarande operationerna representerar FN:s UNMEE-operation i Eritrea det s.k. traditionella fredsbevarandet. På 1990-talet ledde Jugoslaviens sönder-

En finländsk patrull som kyrkvakt.

fall till en serie inbördeskrig mellan flera av landets etniska och religiösa parter. En omfattande förintelse av samhällsstrukturer och den civila befolkningens lidanden ledde till att en ny modell för fredsbevarande verksamhet togs i bruk. Den nordatlantiska försvarsorganisationen NATO övergick från s.k. traditionellt fredsbevarande till militär krishantering, där den starkt beväpnade alliansen använder politiska, ekonomiska och militära kraftåtgärder i syfte att skapa eldupphör eller fred mellan parterna. Efter detta sänds en stark militärtrupp till området, som har som uppgift att övervaka att det ingångna avtalet följs. Svårigheten i sådana här operationer är ofta upprätthållandet av samhällsordningen. Området har ingen klar gränslinje, vid vilken man kan skapa en truppåtskillningszon. De olika etniska helheterna finns representerade t.o.m. i samma byar och strider som pågått i årtal samt sekellånga historiska meningsskiljaktigheter leder lätt till en ond cirkel av hämndaktioner, som är svår att bemästra genom militära åtgärder. Finland deltog för första gången i en sådan här NATO-ledd fredsbevarande operation på OSSE:s mandat (Organisa-

tion för Säkerhet och Samarbete i Europa) i IFOR-operationen i Bosnien-Herzegovina år 1996. IFOR-operationen kom senare att bli en SFOR-operation som fortfarande leddes av NATO. Finland har under dessa åtta år deltagit i operationen med bl.a. en pionjärbataljon och en jägarbataljon. Militärobservatörer, stabsofficerare och poliser har deltagit i operationen. I och med att operationen framskridit har de finländska fredsbevararna kommit att ingå i CIMIC-avdelningarna (Civil-Military Cooperation), som stöder samhällets återuppbyggnad. Detta är kommer ledningsansvaret för övningen att övergå från NATO till Europeiska Unionen. Även den KFOR-operation som inleddes 1999 i Kosovo är ett exempel på en NATO-ledd militär krishanteringsoperation.

Militärobservatörsverksamheten

FN:s militärobservatörer är obeväpnade. Deras uppgift är att övervaka att eldupphör- eller fredsavtalet följs. Militärobservatörerna kan fungera tillsammans i en operation tillsammans med beväpnade fredsbevarande avdelning-

Husrannsakan är en del av fredsbevararens vardag.

ar eller i en helt skild operation. I observatörernas uppgifter ingår bl.a. patrullering och övervakningsuppgifter vid olika objekt och vid särskilda bevakningsstationer. Även olika granskningsbesök och sammanträden med representanter för de olika parterna hör till observatörernas vardag.

Fredsbevararens uppgifter

Fredsbevararens uppgifter varierar mycket beroende på operationen och den egna uppgiften. Reservisterna fungerar i olika uppgifter, bl.a. som jägare, gruppchefer, viceplutonchefer samt i olika lägesjour- och stabsuppgifter. Reservisterna fungerar även i uppgifter, där man behöver särskilda "civila" färdigheter. Sådana uppgifter är bl.a. läkare, jurist, kock, fordonsmontör, busschaufför. Dagsprogrammet för en jägare i vaktjänst varierar från olika vakt- och övervakningsuppdrag till fordons- och fotpatrull, fordonskonvojer samt t.ex. efterspanningsuppgifter. Under en del av den s.k. fritiden är man i beredskap som kompani- eller bataljonsreserv. De som tjänstgör i specialuppgifter sköter i hu-

vudsak uppgifter som överensstämmer med deras utbildning. Också de deltar tidvis i operativ verksamhet.

Egna erfarenheter

Mina egna erfarenheter av fredsbevarande verksamhet är från KFOR-operationen i Kosovo. Jag kom till verksamhetsområdet i augusti 2000 och fungerade som pionjärofficer vid staben för den Finländska Bataljonen fram till september 2001. Efter detta fungerade jag som vicechef för jägarkompaniet från början av oktober till början av december.

Då jag kom till verksamhetsområdet hade KFOR-trupperna fungerat där i ca ett års tid. Under årets lopp hade läget i Kosovo blivit avsevärt mycket lugnare. Sammandrabbningar i olika utsträckning mellan olika etniska tillhörigheter skedde dock i varje vecka och t.o.m. varje dag. Deras art varierade från att parterna skrämde varandra muntligt till anfall med handgranater och sträckte sig t.o.m. till sprängning av en civil buss som användes av den ena parten, vilket ledde till över 40 döda.

Under det första året låg tyngdpunkten

för mitt arbete på stabsarbete. Den Finländska Bataljonen utgjorde då en del av den multinationella centrala brigaden som leddes av britterna (Multinational Brigade Centre). I brigaden ingick också bl.a. en svensk och en norsk bataljon. Under detta år fick jag en god bild av bl.a. de nordiska försvarsmakternas funktion och skillnaderna i verksamheten under en fredsbevarande operation. Man idkade även samarbete med många andra försvarsmakter från Europa och utanför Europa.

De sista två månaderna som vicechef för jägarkompaniet fördjupades min kunskap om den enskilda fredsbevararens mångsidiga uppgifter på s.k. gräsrotsnivå. Jag tror att min kommendering om drygt ett år gav mig färdigheter som jag kan utnyttja i mitt dagliga arbete här i Finland. Samtidigt fick jag livserfarenhet som jag har nytta av även i mitt civila liv. Jag har tänkt delta i fredsbevarande verksamhet också någon gång i framtiden.

Ansökan

Björneborgs Brigad ger beväringutbildning för Finlands Internationella Beredskapstrupp. Man söker till beredskapstrupp utbildningen i samband med uppbyggnaden. Till fredsbevarande uppgift kan söka även reservist som inte har utbildning för beredskapstrupp. Av en fredsbevarare förutsätts klanderfria levnadsvanor, välutförd beväringstjänst samt god fysisk och psykisk kondition. Noggrannare ansökningsdirektiv finns på försvarsmaktens internetsidor www.mil.fi

SLAGET VID RILAX 1714

Text: Kapt. Hans Wikström
Bild: Jägare Valter Weijola

Vid minnesstunden på 290-årsdagen av slaget vid Rilax den 27 juli 1714 höll kapten Hans Wikström ett tal vid monumentet i närvaro av svenska, ryska och finska representanter samt civila personer.

Själva kraftmätningen mellan den vacklande svenska stormakten och Peter den stores växande välde kom blott en gång de hemmavarande tenala- och bromarfborna inpå livet, nämligen då Nils Ehrenskiölds eskader den 27 juli 1714 sammandrabbade med de ryska galärerna vid Rilax. Våren 1714 ämnade tsar Peter tvinga Sverige till fred genom att låta sin roddflotta över Finland och Åland rikta ett angrepp mot själva hjärtat av det svenska riket.

Jag vill först berätta om det allmänna läget:

Peter den stores regering och krigsföretag sammanföll med Karl den tolfte och med det Stora nordiska kriget. Det slutade med att ryssarna

erövrade bl. a. hela Finland och höll det i besittning fram till freden i Nystad 1721.

Efter motgångarna i början av kriget hade Peter den store byggt upp sin krigsmakt både till land och till sjöss. Efter slaget i Poltava 1709, som ju vanns av ryssarna, blev Östersjöområdena och Finska vikens kuster föremål för tsarens erövringsplaner. På de nyanlagda skeppsvarven i S:t Petersburg, som för övrigt anlades 1703, byggdes nu både större och mindre krigsskepp i rask takt.

Redan 1713 hade Peter den store en ansenlig galärflotta. På våren samma år började de avgörande krigsoperationerna mot Finland. Den ryska landarmén avancerade ända till Åom, men en stark svensk flottavdelning vid Hangö udd hindrade den ryska flottan att komma runt udden. De ryska galärerna klarade inte av att bryta sig igenom de stora och starkt bestyckade svenska örlogsfartygen. Den ryske befälhavaren i Åbo furst Golitzyn blev isolerad från sjösidan, som dåfortiden var viktigare än förbindelserna till lands. Året därpå 1714, var den ryska flottan kompletterad och utökad med både större och mindre fartyg.

Vid midsommartid nådde de ryska galärerna Ekenäs skärgård under befäl av greven och amiralen F M Apraxin och mötte som året innan en stark svensk flottavdelning under befäl av amiral Wattring. Ryssarna gick då med delar av sin flotta in i Pojovikens innersta del, dit de svenska skeppen inte kunde följa efter. Huvudstyrkan av de i Åbo förlagda trupperna förflyttades nu till Pojo. De steg ombord på skeppen den 9 juli och förflyttade sig mot Tvärminnetrakten och slöt sig till den övriga avdelningen där. Amiral Apraxin hade redan vid midsommartiden skickat bud till Peter den store, som då var i Reval, nuvarande Tallinn, om att han ansåg att tsaren själv skulle komma och leda genombrottet vid Hangö udd. Han hade redan tidigare fått information av Golitzyn om proviant-

brist i Åbo. Detta gjorde att tsaren anlände till Finland och tog hand om operationen.

Tsar Peter vågade sig på ett genombrytningsförsök genom att i vindstilla låta ro galärer runt Hangö udd. Detta skedde efter att en djärv plan att dra galärerna tvärs över Hangö udd på oxhudar med innersidan uppåt, vid ett smalt näs i Lappviktrakten enligt sägnerna misslyckades. Den första galären torde man med mycken möda fått oskadd över, men den andra gick sönder, varför man avstod från företaget. Amiral Wattring hade fått information om att ryssarna var i färd med att dra fartyg över näset, varpå han den 25 juli beordrade en liten svensk eskader om ca 970 man, som han skickade upp mot vattnen norr om Hangöudd för att möta den avdelning, som skulle ha dragits över näset vid Lappvik. Denna flottilj, som ställdes under schoutbynachten, som kan jämföras med kommandor, Nils Ehrenskiölds beräl, bestod av blockhuset Elefanten, galärerna Örnen, Tranan, Gripfen, Laxen, Gäddan och Valfisken samt skärbåtarna Flundran, Simpan, Gripfen och Mörten.

Morgonen den 26 juli, då fullkomlig stilla rådde, lättade 20 ryska galärer ankar efter att kvällen före ha lagt sig i skydd av en holme nära Wattrings eskader och satte kurs rakt ut till havs för att kringgå de svenska linjeskeppen. Förgäves bemödade man sig att i stiltjen bogsera ut de tunga örlogsfartygena, för att med sina kanoner nå de snabba galärerna. När Apraxin märkte att svenskarna stod maktlösa, lät han ytterligare 15 galärer bege sig åstad, vilka också kom oskadda förbi linjeskeppen. Vid Tvärminne väntade alltså större delen av tsar Peters skärgårdsflotta på uppbrotsorder, som gavs natten till den 27 kl. 24. Då Wattrings flottilj under dagens lopp förflyttat sig längre ut på redde, bröt sig Apraxin i den lugna och disiga morgo-

nen igenom, mellan den svenska eskadern och fastlandet, varvid han endast förlorade en galär, som lär ha gått på grund. Så snart de ryska galärerna rundat Hangö udd, var Ehrenskiölds detachement instängt mellan Hangö-landet i söder och Bromarf landtunga i norr.

Den ryska eskaderchefen, som redan på förmiddagen den 26 passerat udden, hade fått order att anfälla Ehrenskiöld, men trots den överlägsna svenska flottilen, nöjde sig ryssarna med att hålla den under bevakning. Ehrenskiöld hade troligen försökt undkomma söder om Bromarf-landet västerut, men hade vid Storön strax söder om Rilax funnit vägen avskuren. Med front troligen söder mellan Gavelsholmen och Lackis är, eller mot öster mellan Gavelsholmen och Svedjeholmen ordnade Ehrenskiöld sin eskader i en bågformig linje med blockhuset Elefanten i mitten, tre galärer på vardera sida och skärbåtarna bakom de övriga fartygen. I det förra fallet blev linjen ca 1200 m lång och avståndet mellan fartygen ca 170 m och i det senare bildades en ca 500m linje med ca 70 m avstånd mellan fartygen. Sedan hela den ryska galärflottan samlats, uppmanades Ehrenskiöld att sträcka vapen, och då han vägrade att ge sig utan strid, gick ryssarna till anfall kl. 3 på eftermiddagen. Två gånger anföll det ryska avantgardet, ett tjugotal galärer under tsarens eget befäl mot svenskarnas förankrade fartygslinje, men båda gångerna måste de ge vika för svenskarnas välriktade, koncentrerade och på ett halvt pistolskotts håll avlossade salvor. När de, med tillkallade förstärkningar för tredje gången gick till attack, lyckades ryssarna omfatta och änta svenskarnas fartyg, varvid Tranan,

som låg ytterst på vänstra flygeln kantrade och sjönk. Hårdast stod striden kring Elefanten, där man kämpade, tills Ehrensvärd svårt sårad föll i vanmakt och greps av fienden. Ryssarnas huvudstyrka och arriärgarde hade redan av utrymmesbrist hållit sig utanför striden. Svenskarna förlorade alla sina fartyg och deras 116 kanoner. Av officerarna döddes nio och tillfångatogs nitton, av underofficerarna och de menige döddes 361, medan 561 fördes i fångenskap. Rys-

För Peter den store var detta den första riktiga segern till sjöss och kan således jämföras med segern i Poltava 1709. Tsar Peter bemötte den svårt sårade Ehrenskiöld med aktning och t.o.m. ädelmod. Han tog honom ombord på sitt eget skepp och gav honom den bästa vård. Ehrenskiöld fick sedan finna sig i att bli tsarens speciella skyddsling under sin långa fångenskap.

Vid hemkomsten till St Petersburg blev det defilerad, alltså förbimarch, på Nevafloden med de beslagtagna fartygen. Namnet Gangut, Hangö torde ännu finnas med i en viss klass av örlogsfartyg.

Alexander II lät utföra grävningar längs stränderna här runtomkring och det lär ha hittats människoben, uniformsknappar och vapenrester och senare har man även hittat karteschkulor här. Alexander II lät uppföra ett minneskors över de stupade ryska krigarna sommaren 1870. Man hade också påbörjat byggandet ett segermonument och kommit till ca 2 m höjd, då revolutionen kom och arbetet avstannade. På 1920 talet slutförde Bromarf skyddsskår monumentets byggnadsarbeten med att på den av ryssarna redan påbörjade delen uppföra detta monument, som nu vill

påminna oss om Nils Ehrenskiöld och hans karoliner, som tappert kämpade och stupade i strid mot en mångfaldig övermakt. Bromarf skyddsskår slutförde även utbyggandet av denna plats. Monumentet invigdes den 27 juli 1928 på 214-årsdagen av slaget Vid Rilax.

sarna torde ha räknat med ca 120 döda och 340 sårade. Truppstyrkor och stupade och sårade och tillfångatagnas antal varierar i olika historieböcker och bör således uppfattas därefter. Styrkeförhållandet torde ha varit ca 15 mot en. Om ryssarnas överlägsenhet säger redan det, att alla inte ens rymdes med och strida. Var exakt slaget utkämpades, ja, "där om tvista de lärde!" I varje fall; någonsans i vattnen här utanför.

påminna oss om Nils Ehrenskiöld och hans karoliner, som tappert kämpade och stupade i strid mot en mångfaldig övermakt.

Bromarf skyddsskår slutförde även utbyggandet av denna plats. Monumentet invigdes den 27 juli 1928 på 214-årsdagen av slaget Vid Rilax.

VETERANER FRÅN ÖST FIRADE SOMMARFEST VID NYLANDS BRIGAD

Text: Kommendör Erik Erroll

Lördagen den 3 juli blåste det kallt och ett lätt regn föll ned över flaggplanen i Dragsvik. Egentligen var det bara ljuset som visade att det var försommarmorgon och ännu långt till hösten. En skara på ungefär 30 veteraner ordnade sig i tre led vid pansarvärnets övre kasern. De anhöriga, lika många till antalet som veteranerna, grupperade sig på övre sidan av flaggplanen.

Veteranavdelningen leddes av överste Matti Lappalainen. Han repeterade den stundande ceremonins gång: fältgudstjänst, kransnedläggning, brigadens hälsningstal och förbimarsch. De viktigaste kommandona övades. Veteranerna tog först emot sin egen underavdelnings fana och därefter hissades tre flaggor upp i flaggstängerna. Den finska flaggan hissades först. Sedan blev det mera exotiskt då Fjärrkarelen grön-röd-svarta och Ingermanlands gul-blå-röda flagga hissades upp i de kortare flaggstängerna vid brigadstaben.

Brigaden hade fått äran att stå värd för veteraner från Ingermanland och Fjärrkarelen som hade kommit på besök till Dragsvik. Närmare bestämt var det veteraner med anhöriga från Heimopataljoona 3 och Erillinen pataljoona 6 som firade sin sommarfest i Dragsvik. För oss som fick agera värdar blev sommarfesten en oförglömlig upplevelse. Det var lätt att förnimma att veteranerna och deras anhöriga delade en gemensam livshistoria sammansatt av lika delar ödmjukhet och stolthet, varvad med livsglädje och hågkomster av bottenlös sorg och misär. Det blev till en glad fest med allsång, körsång med Inkerikuoro, festtal av Vihtori Hyyryläinen, hälsningar och samvaro.

En av hörnstenarna i dagens finska säkerhetspolitik är ett trovärdigt nationellt försvar. De utrikespolitiska ansatserna före andra världskriget ledde till en situation där Finland i stort ensam fick bära såväl vinter- som fortsättningskrigets

bördor. Vår begränsade rörelsefrihet under det kalla kriget ledde till att konceptet med ett nationellt försvar ytterligare befästes i vårt tänkande. Det fanns dock många internationella inslag i våra senaste krig. Vi kämpade i fortsättningskriget tillsammans med 250 000 tyskar och såväl i Vinterkriget som i Fortsättningskriget kom många utländska frivilliga till vår undsättning.

Sammanlagt 16500 utländska frivilliga soldater deltog i olika förband i de finska krigerna 1939 – 1945. De utländska frivilliga kom från många olika länder. Svenskarna stod för den största insatsen under vinterkriget. Den Svenska Frivilligkåren bestod av 8300 soldater och ytterligare kämpade ca 570 svenska soldater i andra förband. I vinterkriget deltog 900 andra utländska soldater, främst amerikafinländare och norrmän.

De estniska frivilliga hann inte delta i de egentliga striderna under Vinterkriget, men under fortsättningskriget utgjorde de den största utländska kontingenten på nästan 3300 soldater. De frivilliga svenskarna var 1700 vilket är lika många som antalet frivilliga från Ingermanland och Fjärrkarelen.

Hösten 1942 godkände överbefälhavaren tanken att sammanföra frivilliga, finskpråkiga ingermanländare till en truppenhet. I huvudsak skedde rekryteringen av frivilliga bland krigsfångarna. De som ställde upp lovades en framtid i Finland efter kriget. Bataljonen fick namnet Heimopataljoona 3 och som mest bestod den av ca 1100 soldater från Ingermanland, Svir, Olonets och Tver. I krigets slutskede kämpade bataljonen bland annat vid Vuosalmi och Siiranmäki, där den led tunga förluster.

Den andra bataljonen ingermanländare som kämpade för Finland uppställdes ett drygt år senare, i december 1943 i Hangö. Bataljonens soldater hade rekryterats bland de krigsfångar som Tyskland hade

samlat upp i Baltikum. Bland krigsfångarna fanns en mängd unga män, 18 – 20-åringar som hade varit för unga för att upptas i Röda armén. Tyskarna värvade dessa ynglingar till sin Ost-Bataljon 664, som i samband med utbytet av krigsfångar gavs till Finland. Bataljonen anlände i december till Hangö, bytte namn, fick en kort utbildning och skickades till fronten. I bataljonen tjänstgjorde ca 740 ingermanländare.

Efter krigsslutet 1944 förpliktigade Sovjetunionen Finland att återbördasoldaterna från Ingermanland och Fjärrkarelen. Så måste ske. Då vi räknar bort de stupade samt de dryga 400 som lyckades fly över till Sverige, återbördades Finland ca 1100 soldater till Sovjetunionen. De sista utlämningarna skedde långt efter krigsslutet, den sista så sent som 1955!

När vi på dagsfesten lyssnade på de vackra karelska och ingermanländska sångerna smög sig tankarna till några av de gamla männen som med korta antydningar hade berättat om vad som hände efter överlåtelsen till Sovjetunionen. Berättelserna handlade om år av straffarbete i Kolyma, Magadan och Vorkuta. I regel gick domarna på mellan fem och tio år. Så småningom efter Stalins död 1953 inleddes benådningen av dem med de längsta domarna. Även i dessa hågkomster kom ljuspunkter fram. Temperaturen djupt nere i gruvorna var på plussidan året runt och den sibiriska vintern kunde man uthärda tack vare att tälten var varma och täta. Anmärkningsvärt är att även de ca 64 000 ingermanländare som Tyskland överlät till Finland hösten 1943 för att användas som arbetskraft och törhända som ny-

NYA CHEFREDAKTÖREN: -Fanbäraren skall vara intressant!

Det kommer m.a.o inte att ske någon drastisk linjeändring?

-Nej det finns i mitt tycke ingen anledning till det. Det är ju Fanbärarens redaktionsråd som ger riktlinjerna. Det är kanske snarare så att tidningens innehåll och utseende med tiden får drag av de personer som gör tidningen, jag hoppas ju givetvis att chefredaktören har en positiv inverkan på båda.

Vi har hört att Du har ett längre förflutet här i brigaden ?

-Javisst. Jag är född och uppvuxen här på kasernområdet i Dragsvik, så jag har blickat på livet här i brigaden från olika vinklar i nästan fyrtio års tid. Jag bodde på kasernområdet i 28 års tid.

Så det var ett naturligt yrkesval för Din del ?

-Den här frågan bör nog besvaras med både ja och nej. Jag hade nog aldrig planerat att jag skulle stanna och jobba här eller överhuvudtaget i försvarsmakten, det bara blev så. Men tröskeln att bli här var nog mycket låg och det har nog varit bra i många avseenden."

Det kan med andra ord tolkas så att Du trivs i brigaden?

-Jo, absolut ! Någon annan tolkning skulle vara felaktig. Det är givetvis så

att på alla arbetsplatser finns det för- och nackdelar och bättre och sämre dagar. Realistiskt sett så även i brigaden.

Vad är Dina hälsningar till Fanbärarens läsare ?

-Jag hoppas att Fanbäraren även i fortsättningen motsvarar läsarnas förväntningar och önskemål. Ge feedback

Namn: Timo Laurila
Född: 1966 i Ekenäs
Grad: Premiärlöjtnant
Yrke: Institutofficer
Kontingent: II/85, 2. Btri / NylBr. I tjänst sedan 22.05.1986.
Vapenslag /grundutbildning: Fältartilleri
Uppgift: Kommendant och rättsofficer vid Nylands Brigad
Familj: Hustrun Ylva, dottern Sofia 10 år och sonen Alexander 7 år
Bor: I egnahemshus i Tenala
Bil: Daewoo Nubira och Daewoo Matiz
Intressen: Historia, litteratur, föreningsverksamhet
Äter helst: Köttträtter
Dricker: För det mesta citronmineralvatten men förstås även annat.
Senast lästa bok: "Göran Magnus Sprengtporten" av Stig Ramel
Lyssnar: Allt från klassiskt till Heavy-metal
Favorit kompositör: W.A.Mozart
Gillar: Lugn och ro
Gillar inte: Snö och köld

Fanbärarens redaktör träffade den nya chefredaktören och ställde honom några korta frågor.

Varför blev just Du chefredaktör ?

-Det kan man ju faktiskt fråga sig. Helt enkelt var det ju så att jag blev tillfrågad, funderade över det hela en god stund och slutligen tackade ja. En kort tid därefter utsåg Fanbärarens redaktionsråd mig till chefredaktör efter Sören Isaksson.

Vilka är Dina ambitioner gällande Fanbäraren ?

-Sträva till att bibehålla Fanbäraren som en kvalitativt bra tidning med intressant läsning och med aktuella och även s.k. allmänbildande inslag.

HÄNT I BRIGADEN

Hemförlovningen av kont. 203, 362 och 104, 180 dagar tjänstgjorda skedde fredagen 9.7 och firades med hemförlovningskaffe i matsalen, efter det fick beväringarna ta steget genom porten och in i reserven.

Men livet på brigaden fortsatte måndagen den 12.7 när de nya rekryterna ryckte in. På bilden hämtar rekryt Nordman från Vasa sina persedlar från rustförrådet.

Den årliga kanontian drog som vanligt en hel del kvinnor i alla åldrar till brigaden.

De nya minigolfbanorna som beväringsskommittén investerat i blev till stor succé under sommarens varma dagar..

Teikaridagen firades till minne av slaget vid Teikari, på bilden ses Teikari-veteranerna samlade.

HÄNT I BILHALLEN

Rivningen av gamla skrivarrummet i full gång.

Transportchef Preml. Patrik Groop förevisar stolt en av bilhallens nya alster.

Bilhallens skrivarrum som har varit på samma ställe i otaliga år flyttade till det som tills nu har varit högvakten. Detta resulterade i att parkeringshallen blev större, vilket kan vara bra med tanke på brigadens införskaffande av 10 stycken KTM terrängmotorcyklar.

Så här ser de nya skrivarutrymmet ut. Inte illa enligt Pionjär Wikström som sitter vid datorn.

FANBÄRAREN: NYTT BLOD VID REDAKTIONEN

Bild: Undersergeant Hans-Grette Karlson

Efter ett halvt år som redaktör för Fanbäraren börjar tiden närma sig att överräcka pennan och kameran till nästa flitiga beväring. Min karriär vid Nylands brigad startade vid kustjägarkompaniet och ledde till en specialutbildning som Pasichaufför, perioden som redaktör för denna tidning har kanske varit den mest lärorika. Det var en uppgift som skulle axlas utan vidare erfarenhet av journalistik, ombrytning etc. Tillsammans med förra redaktören undersergeant Janne Mäkelä och chefredaktörerna hoppas jag att vi bjudit er läsare på intressanta läsupplevelser och skildrat händelserna runt brigaden på ett sätt som fått er att se fram emot kommande nummer. Det är med förtroende jag överlämnar posten till kanonjär Karl-Olof Sundström som med nya tag kommer att ge ut de två följande upplagorna.

Med dessa ord vill jag tacka för min tid vid Fanbäraren och som civil medborgare ta steget ut ur portarna mot andra äventyr.

Valter Weijola

Det är många nya saker som skall läras ut åt den nya redaktören. Som tur är har Sundström till vänster stor erfarenhet av datorer från tidigare. Han ser fram emot att ta över efter Weijola, till höger.

"Får jag gratulera? Ni har blivit vald till Fanbärarens nästa redaktör." Med dessa ord började ett nytt kapittel i min militära karriär onsdagen den 8. september. Efter grundutbildningen vid pjäsbatteriet och en nästan avslutad chaufförsutbildning lämnade jag vardagslivet på enheten och "flyttade" till Beväringkommiténs fritidshus för att lära mig allt, som en bra redaktör bör kunna, med jägare Weijola som tutor.

Jag märkte snabbt, att som redaktör i brigaden har man vissa friheter, men även

ett stort ansvar. Jobbet måste göras och deadline gäller. Vid behov arbetar man sent, och då är det Soldathemmets kaffe som gäller. Hemma i Helsingfors har jag jobbat med tyska församlingens församlingsblad i nästan två år. Som redan erfaren redaktör kunde jag i Fanbärarens redaktion från första början koncentrera mig på arbetets finare detaljer och transicionen blev smärtfri.

Som barnbarn till finlands första pressfotograf Hugo Sundström och son till MTV3s nyhetsredaktör Merja och foto-

det inleder jag mina studier vid Helsingfors Universitets medicinska fakultet i september 2005. Men under tiden skall jag för min del upprätthålla den höga kvaliteten och nivån på Fanbäraren som hittills, för att nästa vår med stolthet kunna överlämna posten till än en annan flitig beväring.

Karl-Olof Sundström

Möteskallelse

Välkommen till Nylands Brigads Gille r.f:s höstmöte som hålls i officersmässen i Dragsvik den 5.11.2004, genast efter dagsfestens slut (ca kl. 14). Stadgeenliga ärenden. Kaffeservering. Hjärtligt välkomna!

FÖRSVARSMAKTEN DELTAR I KAMPEN MOT NARKOTIKA

Text: Premiärlöjtnant Timo Laurila
Bild: Jägare Valter Weijola

Under de senaste åren har narkotikabruket i vårt land snabbt tilltagit. På basis av den internationella utvecklingen kommer missbrukarnas antal sannolikt att öka. Narkotikaproblemet framstår som värst bland unga vuxna. Det ökade bruket av narkotika och den allt positivare inställningen till droger utgör ett konkret hot vilket i sin tur kräver effektiva förebyggande åtgärder även från försvarsmaktens sida.

Försvarsmakten är med i kampen mot droger och understöder för sin del den verksamhet som pågår i samhället mot droger bl.a. genom en egen narkotikastrategi som startade år 2001.

Försvarsmaktens narkotikastrategi omfattar samma principer som det övriga samhället beträffande kampen mot narkotiska preparat och följer således den riksomfattande linjedragningen. Strategin omfattar alla personalgrupper vid försvarsmakten: beväringar, reservister, den avlönade personalen inkluderande alla studerande vid de militära läroinrättningarna.

Tyngdpunkten i försvarsmaktens arbete mot droger ligger i förebyggande verksamhet och ingripande i ett tidigt skede. Med beaktande av att försvarsmaktens verksamhet är av allmänfarlig karaktär finns det anledning att ta en mer kategorisk ställning till narkotikafrågor än det övriga samhället. Därför är försvarsmaktens inställning till droger entydigt negativ.

Arbete mot droger inom försvarsmakten kan delas upp bl.a. till följande delområden

- inskränkning av efterfrågan, upplysning och information
- inskränkning av utbudet
- drogtest
- undersökning av narkotikabrott
- samarbete och uppföljning av narkotikasituation
- vård och vårdservice

Vid uppdagandet av narkotikabruk eller innehav av narkotika görs alltid brottsanmälan till polisen, som ansvarar för undersökningen vid narkotikabrott. Militärperson som innehar eller använder narkotika på av försvarsmakten ägt område eller fartyg gör sig skyldig till narkotikabrott och dessutom till

militärt brott eftersom det enligt det allmänna tjänstereglementet uttryckligen är förbjudet att införa narkotika på försvarsmaktens område. Ett narkotikabrott leder således alltid till straffprocess och dessutom till en omvärdering av personens tjänstgöringsförhållande, tjänsteduglighet och arbetsförmåga vilken i sin tur även kopplar in vårdserVICEN. Den avlönade personalens och värnpliktigas eventuella användning av narkotika på fritiden kan inte heller ses som enbart ett individuellt och personligt problem eftersom en sådan person alltid utgör en säkerhetsrisk.

Som ett viktigt och synligt redskap fungerar de s.k. övervakningsgranskningarna vilka genomförs av truppförbandet på egen hand eller i samarbete med polisen, gränsbevakningen eller tullen. Dessa kontroller kan utsträckas bl.a. till kasernutrymmen, fartyg och fordon samt verkställas i anslutning till skjutläger, krigs- och stridövningar. Övervakningsgranskningarna verkställs i enlighet med militära disciplinlagen och kan utföras utan specifik misstanke om brott på order av truppförbandets kommandör.

Bilderna är arrangerade.

EN JÄVEL ATT HITTA NARKOTIKA

-polishunden Devil assisterade brigaden i kampen mot droger

Text och bild: Jägare Valter Weijola

Inryckningen av de nya rekryterna startade redan tidigt under måndagsförmiddagen, unga män och kvinnor från hela landet anmälde sig åt militärpolisen vid porten och eskorterades till underofficersskolan. Väl på plats visiterades väskorna, dock inte endast av militärpoliserna, utan även av bl.a polishunden Devil.

Ett samarbete mellan polisen, tullen och försvarsmakten arrangerades för att hindra eventuell införsell av narkotika till brigadområdet. Väskorna öppnades och radades upp mot väggen varefter fem skarpa nosar turades om att hitta misstänkta dofter. Äldre konstapel Jörgen Hyytiäinen förklarar att deras arbete här främst fungerar i förebyggande syfte; -Vi vill visa att vi finns på plats och verkligen tar itu med problemet. Det är omöjligt för oss att hindra användningen av dro-

ger helt och hållet men vi kommer att fortsätta vårt arbete här även i framtiden och förhoppningsvis ha en positiv inverkan för en drogfri brigad. Våra hundar har så känsligt luktsinne att de lätt kan spåra upp väskor som innehåller eller har innehållit narkotika. Vid misstanke gör vi en närmare undersökning av både väskan och ägaren samt håller ett öga på personen i fråga även i framtiden.

De fem Schäferhundarna arbetar målmedvetet och professionellt i sitt sökande, de känner väl till sin arbetsuppgift och t.ex Devil har redan många års erfarenhet av polisarbete.

-Han har varit min trogna arbetspartner ända sedan vi började hundskolan tillsammans för ca. sex år sedan; nu är Devil sju och ett halvt år gammal och går i pension nästa år. Då börjar träningen av en ny hund. När valpen är ett år gammal börjar vi i polishundskolan och

varvar detta med tjänst på fältet. Efter fyra år fungerar hunden redan effektivt på sitt tjänsteområde. Devil är en s.k. kombihund vars kunskapsområde täcker allt från eftersökning av försvunna personer, sökning av narkotika till att ta fast skurkar. Tillsammans har vi haffat en hel del bovar och Devils luktsinne har även lett oss till narkotikabeslag flera gånger. Förhållandet mellan människa hund är en helt annan sak när man spenderar 24 timmar om dygnet tillsammans än när det rör sig om en vanlig sällskapshund. Vi bor och arbetar ihop och Devil kommer att spendera sina pensionsdagar med mig. Han har varit en mycket bra hund men det bör även poängteras att polishundarna inte är några maskiner, arbetet är hårt, därför har vi idag med tre och tullen har med två hundar som turas om för att de inte ska tröttna ut. Ibland planterar vi även ut attrapper för att göra sökandet mera stimulerande för hundarna, avslutar Hyytiäinen.

Äldre konstapel Jörgen Hyytiäinen och polishunden Devil hjälps åt att söka igenom de hundratals väskorna som de nya rekryterna hade med sig.

Hyytiäinen hade all orsak att vara stolt över schäfern som fokuserat skötte sitt arbete.

KVARTSEKELJUBILEUM FÖR KADETTKURS 63 OCH SJÖKADETTKURS 47

Text: Öjvind Björkman
Bild: Kari Danielsson

Sammanlagt 850 års yrkeserfarenhet representerade de 34 officerare som samlats till Dragsvik och Ekenäs för att fira att det förflutit 25 år sedan utnämningen till officer. Då utnämndes cirka 100 officerare till tjänster vid armén, flottan, flyget och gränsbevakningen. De unga löjtnanterna hade då 2½ års gemensam utbildning vid Kadettskolan bakom sig. Utnämningens brev från år 1979 är undertecknat av republikens långvarigaste president Urho Kekkonen och det var efter beföringstillfället på presidentens slott, som herrarna officerare var redo att ta ansvar, i de flesta fall för utbildningen av beväringar. Fem ynglingar hade utnämnts till tjänster vid Nylands Brigad, Öjvind Björkman, Juhani Hyötyläinen, Sören Isaksson, Christian Wallin och Matti Östring.

Det var en erfaren grupp officerare med fruar som samlades i Nylands Brigads

matsal fredagen den 21 maj. Efter presentationsrundan, där man kunde höra att herrarna var brigadkommendörer, avdelningschefer, depåchefer etc., njöt sällskapet en militärlunch, välsmakande som alltid i Dragsvik. Brigadkommendören kommodor Storgårds hälsade välkommen och berättade om Brigaden. Därefter var det dags att förflytta sig till Knipans strand för att under premiärlöjtnant Jenséns trygga kommando bemanna Jurmo-båtarna. Färden gick mot Hästö-Busö. På ön, som visade sig vara kadettbroder Risto Rautavas första tjänsteplats, hade kadettbroder Isaksson ordnat med eftermiddagspicknick. Robotfartyget Borgå råkade ligga vid bryggan, och man hade möjlighet att besöka fartyget. Sjöbevakningens Superpumahelikopter svängde också in över ön och vi fick se yträddare i imponerande funktion i den rätt friska vinden. Båtarna förde oss sedan till Syndalens hamn, varifrån bussar tog oss via frontmuseet till inkvarteringen. På kvällens program

stod middag på brigadens vackra officersmäss. Följande dag gjorde damerna en rundtur på stan, medan herrarna höll kursmöte på restaurang Knipan. Där beslöts bl.a. att man skall träffas nästa gång den 1 september 2006 på Försvarshögskolan på Sandhamn. Tillfället avslutades med gemensam lunch. Kadettkurs 63 och Sjökadettkurs 47 ber att få framföra sitt bästa tack till Nylands Brigad och Officersmässen för fina arrangemang.

GAMLA "MASAR" BESÖKTE NYLANDS BRIGAD

Text och bild: Börje "Bösa" Lindroth och Torolf "Tora" Österberg

Initiativet till att träffa gamla värnpliktskompisar 45 år efter övergången till det civila tog Börje "Bösa" Lindroth, sergent från kompaniets luftvärnsavdelning. Efter att han hade tagit kontakt med några kompisar i Helsingfors började han forska i var alla 16 "masar" befinner sig i dagens läge. Han fick veta att av 16 är 13 ännu med, alla som pensionärer. Av dessa 13 var 12 "masar" intresserade av träffen. Efter det började spekulationerna om var och när träffen skall ordnas. Resultatet var att vi skulle besöka "Drakan" torsdagen den 10 juni om det går att ordna och passar in i Nylands Brigads tidschema. För att ordna besöket kontaktade Torolf Österberg, överstelöjtnant i reserven Kurt "BoW" Lindeman, som hade kontakter till brigaden. Efter

Kurt Lindemans telefonkontakt med kommandör Erik Erroll, sände vi besöksansökan till brigadkommandören Karl Gustav Storgårds, vilket ledde till positivt resultat.

Allt var "klappat och klart" för besöket, och den slutliga styrkan var 11 "masar". Som värd för besöket var premiärlöjtnant Kjell Kämpe, som hade planerat ett färdigt program med tidschema. Eftermiddagen började med lunch i matsalen, ärtsoppa med pannkaka. Det var en rejäl måltid. Efter det presenterade Kjell Kämpe Nylands Brigads verksamhet på staben. Sedan stod Pansarvärnskompaniet i tur. Där fick vi en inblick i kompaniet och utbildningen där. Det förvånade oss att militärpoliserna utbildas i det anrika kompaniet och någon pansarvärnsutbildning ej står på programmet. Därefter besökte vi kasernen där Pansar- och Luftvärnskompaniet fanns under

vår tid.

Kasernen hade genomgått en fullständig renovering, men troligtvis var stugorna desamma, för många av oss kom ihåg var "britsen" med "dagatäcke" hade varit. Besöket avslutade vi på officersmässen där kommandörkapten Kari Danielsson var värd och skötte om serveringen. Efter några förfriskningar var minnena från 45 år tillbaka så klara som om det hade hänt idag. "Masarna" tackar Nylands Brigad och de personer som deltagit i planeringen och genomförandet av denna träff. Vi önskar den anrika brigaden all framgång i dess verksamhet.

"Masarna från vänster; Torolf Österberg, Helmer Lönnberg, Per Forsström, Börje Lindroth, Svante Söderlund, Max Nylund, Per-Erik Mandelin, Bo Wikström, Lars Åkerman, Guy Sjöblom, Roald Lönnberg.

FÖRSVARSMAKTENS NYA LÖNESYSTEM

Text: PvPJ Kjell Kämpe

Bild: Jägare Valter Weijola, Janne Kopu

Det nya lönesystemet (PvPJ = Puolustusvoimien palkkausjärjestelmä) inom försvarsmakten har nu varit i bruk sedan 1.9.2003. Det är kanske på sin plats med en resumé av hur vårt nya lönesystem egentligen är uppbyggt, hur det har inverkat på vår verksamheten, våra erfarenheter samt hur personal- och löneadministrationen i framtiden kommer att utvecklas.

Många bland brigadens personal höjde säkert på ögonbrynen när kuvertet med lönekvitto öppnades för cirka ett år sedan. Lönen var inte mera enligt A-löne-tabellerna. Förberedelserna för ibruktagandet av lönesystemet har varit aktivt igång sedan 1996 då Huvudstabens personalavdelning gav ut ett litet gult häfte "Kohti uutta palkkajärjestelmää" illustrerat med en stor morot på första sidan. Samma år gav Huvudstabens personalavdelning också ut häftet "Suoritusarviointi henkilökohtainen palkitseminen", igen med en morot på pärmbilden och en skogshare som febrilt försöker klättra uppför stegen för att få tag på moroten. Grundprinciperna är fortsättningsvis desamma fastän en del har finjusterats. Det var svårt att då föreställa sig hur det skulle bli i framtiden, men när det nya lönesystemet togs i bruk sju år senare, så gick allting snabbt. Målet har varit att få ett lönesystem som sporrar personalen att genom fortbildning, precis som skogsharen, ta sig uppför stegen till mera krävande uppgifter. Lönen ökar inte längre i takt med antalet tjänsteår, utan arbetsuppgiften och dess svårighetsgrad bestämmer lönen. Lönen påverkas också av hur väl uppgiften sköts. Den slutliga lönen uppnås enligt överenskommelse först 1.3.2007, efter en så kallad övergångsperiod.

Det har varit ett arbetsdrygt år för den stabspersonal som arbetat med personal- och lönefrågor inom brigaden. Till en början fanns det fler frågor än svar i samband med ibruktagningen av det

nya lönesystemet. Även en del utbildningstillfällen arrangerades av Huvudstabens eller Försvarsmaktens central för utveckling av utbildning. Många lokaladministrativa lösningar har vi i Nylands Brigad tillämpat enligt de kollektivavtal som finns mellan arbetsgivaren och fackförbunden. Då det gällde att ge svar på frågor som uppstod, och dessa inte fanns att tillgå i Huvudstabens direktiv eller gällande kollektivavtal, så var det många gånger knepigt att få experthjälp.

FÖRHANDLINGARNA MELLAN ARBETSGIVAREN OCH FACKFÖRBUNDEN

Officersförbundet godkände sommaren 2003 med minsta möjliga marginal arbetsgivarens förslag till ibruktagning av det nya lönesystemet. Kort därefter godkände även den militära yrkespersonalens fackförbund, Sotilasammattiliitto, och senare på hösten 2003 även statens och specialtjänsternas fackförbund VAL ry och försvarets personalförbund MPHIL ry det nya lönesystemet. Befälsförbundet (Päälystöliitto ry) godkände arbetsgivarens erbjudande först i samband med höstens representationsmöte 2003, denna gång dock med klar majoritet. Befälsförbundet röstade ner arbetsgivarens förslag tidigare på våren. Gemensamt för samtliga var att det nya lönesystemet togs i bruk 1.9.2003 oberoende av personalgrupp och fackförbund. Att ta i bruk ett nytt lönesystem retroaktivt för vissa personalgrupper visade sig inte vara det lättaste så det uppstod förstås en hel del oklara frågor och tolkningsmöjligheter.

FAKTORER SOM INVERKAR PÅ DEN PERSONLIGA LÖNEN

Respektive arbetstgares uppgiftsbeskrivning (den s.k. VAATI-andelen) och prestationsbedömningen (den s.k. HENKI-delen) är i praktiken det som bestämmer den personliga lönen. Lönetabellerna existerar på sätt och vis fortfarande,

men i stället för en viss löneklass finns en uppgiftsklass och istället för ålderstillägg så får man en personlig löneprocent enligt resultatet av prestationsbedömningen. Inget skilt erfarenhetstillägg, som kunde motsvara ålderstillägg, utbetalas ännu. Om den personliga lön man hade 31.8.2003 var större än lönen enligt det nya lönesystemet 1.9.2003 så fick man en så kallad garantilön, vilket möjliggjorde att ingen fick mindre lön vid lönesystemets ibruktagning. Den personliga lönedelen räknas enligt den procent som bestäms i samband med de årliga utvecklingssamtalen mellan arbetstgaren och förmannen. Utvecklingssamtalen hålls årligen under november - februari månad. I praktiken sker utvecklingssamtalen ändå inom januari - februari då föregående verksamhetsperiod diskuteras. Förmannen ställer även upp nya mål för det påbörjade året på basen av arbetspunktens gemensamma målsättningar. Den personliga lönedelen fastställs utgåenden från medeltalet av de två senaste prestationsbedömningarna. Utvecklingssamtalet får inte vara en löneförhandling, utan det bör vara ett förtroligt samtal mellan förmannen och arbetstgaren.

Vid prestationsbedömningen bedöms personens individuella arbetsprestation i arbetsuppgiften under bedömningsperioden med hjälp av 12 underordnade kriterier enligt **tabell 1**. Kriterierna innehåll granskas i förhållande till den ifrågavarande uppgiften. De underordnade kriterierna har indelats i sex nivåer från noll till fem (0, 1, 2, 3, 4 och 5). Innehållet i de underordnade kriterierna och nivåerna 0, 1, 3 och 5 har beskrivits i ordform. Nivåerna 2 och 4 ställs i relation till dessa nivåbeskrivningar. Förmannen gör en bedömning av arbetstgaren som i sin tur gör en självbedömning enligt de i **tabell 1** nämnda kriterierna. I samband med utvecklingssamtalet görs sedan en gemensam bedömning vars sammanlagda resultat divideras med 12. Det slutliga resultatet och den personliga procentuella löneandelen, vars procentupp-

delning är 0% - 37%, fås sedan från **tabell 2**. Nyanställd personal som kommer i tjänst får automatiskt en personlig löneandel på 17% som sedan kan justeras uppåt eller nedåt efter 6 månaders tjänstgöring i samband med utvecklingssamtalet med den närmaste förmannen.

TABELL1:

1. RESULTATFÖRMÅGA

- 1.1 Uppnående av resultatmål
- 1.2 Effektiv och ekonomisk användning av resurser
- 1.3 Självständig skötsel av uppgifterna
- 1.4 Utveckling av personalen/sig själv och metoder

2. YRKESSKICKLIGHET

- 2.1 Kunskande: omfattning och/eller djup
- 2.2 Behärskande av metoder, redskap och tekniker
- 2.3 Upprätthållande och aktualisering av den egna yrkeskunskapen i den nuvarande uppgiften
- 2.4 Kunskap om funktionernas olika delområden

3. FUNKTION I ARBETSGEMENSKAPEN

- 3.1 Förmåga till växelverkan och samarbete
- 3.2 Inställning till respons
- 3.3 Hantering av problem och konflikter
- 3.4 Förmåga att organisera arbeten

TABELL2:

Prestationsbedömningens resultat och den personliga lönedelen i %

0 - 1,9	0
2,0 - 2,6	7
2,7 - 3,0	12
3,1 - 3,4	17
3,5 - 3,8	22
3,9 - 4,2	27
4,3 - 4,6	32
4,7 - 5,0	37

Brigadkommendören fastställer som arbetsgivare den personliga lönedelen. Han kan av särskilda skäl förutsätta att hela arbetsenhetens eller en enskild persons prestationsbedömning görs på nytt innan bedöm-

ningsresultatet fastställs. Sådana orsaker kan vara bl.a. arbetspunktens exceptionellt höga eller låga bedömningsresultat eller brister som hänför sig till möjligheten att bedöma prestationerna. Arbetspunkternas chefer är i nyckelroll och bör vara objektiva och rättvisa i sin bedömning.

Bedömningsmetoderna när det gäller att fastställa uppgiftens svårighetsgrad, d.v.s. uppgiftsklassen, är utarbetade av arbetsgivaren tillsammans med fackförbunden. Det finns fyra olika bedömningsmetoder när svårighetsgraden fastställs:

- system för bedömning av kravnivån i fråga om lednings-, planerings- och sakkunniguppgifter (JSA), gäller officerarna, specialofficerarna och några av våra civilanställda
- system för bedömning av kravnivån i fråga om institutofficersuppgifter (OTV) gäller institutofficerarna
- system för bedömning av kravnivån i fråga om den militära specialpersonalens uppgifter (SAH) gäller militära yrkespersonalen
- system för bedömning av kravnivån i fråga om civilpersonalens uppgifter (SIV) gäller civilanställda.

Utöver dessa finns det även övriga överenskomna bedömningsmetoder för fastställande av svårighetsgrad, t.ex. Metallförbundets PARAKE-system. Montörer i arbetsavtalsförhållande har en lön som bestäms i Metallförbundets kollektivavtal och av en utnämnd arbetsgrupp som har till uppgift att fastställa svårighetsgraden på arbetsuppgifterna.

Ingen av bedömningsmetoderna är den andra lik, de går samtliga mycket om varandra och är således inte jämförbara, varken innehållet i uppgiftsbeskrivningen, kraven i bedömningsmetoderna eller uppgiftsklasserna. Uppgiftsbeskrivningarna undertecknas av förmannen och arbets-

tagaren. Inom brigaden finns en utsedd bedömningsgrupp bestående av stabschefen eller personalchefen, personalsektorns chef samt förtroendemannen, och vid behov arbetstagarens förman, som kan höras som sakkunnig. Bedömningsgruppen behandlar samtliga undertecknade uppgiftsbeskrivningar och skickar vidare nya uppgifter, uppgifter som har förändrats väsentligt och fall där bedömningsgruppen är oenig om uppgiftsklassen, för vidare behandling till regionaladministrativ nivå (Marinstaben). Marinstaben skickar i sin tur uppgiftsbeskrivningen vidare till centraladministrativ nivå (Huvudstaben). En motsvarande arbetsgrupp behandlar uppgiftsbeskrivningarna på samma sätt som i truppförbandet både i Marinstaben och Huvudstaben. Huvudstaben fastställer i sista hand uppgiftsklassen. Uppgifter om vilka vi har bindande utlåtande från Huvudstaben behöver inte skickas vidare utan brigadkommendören som arbetsgivare kan genast fastställa uppgiftsklassen.

TIDSBUNDNA TJÄNSTEFÖRHÅLLANDEN

Våra semestervikarier står utanför vårt uppgiftsbaserade lönesystem. Åt semestervikarierna på inrättningarna utbetalas istället en eurobunden lön som arbetsgivaren bestämmer i samråd med arbetspunktens chef. I själva verket är det unikt att inga linjedragningar har gjorts från Huvudstaben eller Marinstaben gällande den eurobundna lönen för kortvariga vikariat när allt annat inom försvarsförvaltningen är synnerligen normbaserat. Vikariat som varar över sex månader bör i alla fall sammankopplas till uppgiftsklassen för ifrågavarande uppgift. Våra avtalsoldater har dock av Huvudstaben fastställd eurobunden lön.

PERSONAL SOM TILLSVIDARE STÅR UTANFÖR NYA LÖNESYSTEMET

De bland personalen som ännu får till A-lönetabellerna bunden lön är våra specialofficerare och den civila personalen som innehar lednings-, planerings- och sakkunniguppgifter (JSA) Det är i brigaden fråga om en liten grupp på sammanlagt tio personer, fem specialofficerare och fem civilanställda. I praktiken har de civilanställda högre eller lägre högskoleexamen. Enligt nuvarande tidtabell utbetalas inte till A-tabellen bundna löneklasser längre åt dessa personer inom försvarsförvaltningen efter 1.3.2005. Istället betalas antagligen en eurobunden lön om inte en gemensam bedömningsmetod utarbetas före 1.3.2005.

FRAMTIDSVISIONER

Den närmaste framtiden kommer att vara avgörande för hur frågorna inom personal- och löneadministrationen i försvarsförvaltningen omstruktureras. I framtiden sköts många av dessa ärenden centraliserat på ett och samma ställe. Ännu är den slutliga tidtabellen oklar. Som ett konkret exempel kan nämnas att det antagligen inte längre kommer att vara möjligt att skriva ut löneintyg eller matrikelutdrag inom brigaden, utan personen kommer att hänvisas till Försvarsmaktens betjäningcentral för löneadministration. Själklart kommer väntetiden att vara betydligt längre än vad nu är fallet.

Betydelsen av aktiva och yrkeskunniga förtroendemän kommer ytterligare att öka. Förtroendemännen gör ett aktivt och värdefullt arbete som rådgivare för medlemmarna i de förbund och den personalgrupp som de representerar som förtroendevalda. Det gäller att hitta en lämplig balansgång vid eventuella meningsskiljaktigheter som kan uppstå mellan ar-

betsgivaren och arbetstagaren eller förmännen och arbetstagaren. Förtroendemännen är också medlemmar i den arbetsgrupp som behandlar uppgiftsbeskrivningarna.

Brigaden och försvarsmakten står med dörren på glänt inför en del intressanta utmaningar och omorganiseringar i personal- och löneadministrationen. I synnerhet det nya lönesystemet har ökat kraven på en fortgående och kontinuerlig uppföljning, och varje administrativt beslut i personal- och lönefrågor bör vara

väl övertänkt så att det följer gällande tillämpningsdirektiv. Vi bör småningom bereda oss på stora förändringar och även ändra en del av våra beprövade arbetsrutiner i dylika ärenden enligt nya krav. Skogsharen kan tappa bort sig ibland när den söker en morot till mellanmål, men när det gäller personal- och lönefrågor får man inte komma vilse. Detta är viktigt för personalens motivation.

PAAVO TEIKARI BLEV HEDERSKUSTJÄGARE

Text: Rannikkojääkärikilta ry.
Bild: Undersergeant Hans-Grette
Karlson

På Vasa Kustjägarbataljons traditionsdag 5.7.2004 kallades ordföranden för Teikarin Taistelijat, sjökaptenen och löjtnanten i reserven, Paavo Johannes Teikari till hedersmedlem i Rannikkojääkärikilta ry och samtidigt beviljades han heders titeln hederskustjägare.

Paavo Johannes Teikari föddes på ön Teikari 5.7.1924. Föräldrarna Emma och Simo Teikari, tjänstgjorde på Tuppurafort på grannön, där modern fungerade som värddinna på köket och fadern som fältväbel på tekniska sidan. Fadern Simo Teikari stupade i vinterkriget på Viborgska viken 2.3.1940. Paavo Teikari började i folkskolan på Teikari, varifrån han fortsatte till läroverket i Trångsund (Uraa). Efter vinterkriget fortsatte skolgången i Fredrikshamn. Från sjunde terminen 1943 kallades han till beväringstjänst. Därifrån hamnade Teikari ut till fronten, där hemön Teikari blev skådeplatsen för de hårdaste kuststriderna under fortsättningskriget. Paavo Teikari deltog i vinter- och fortsättningskriget som frivillig, beväring och reservist i fronttrupperna. Han sårades första gången 28.8.1941 i Ylä-Somme under fortsättningskriget och andra gången i

försvaret av hemön Teikari 1.7.1944, vilket ledde till en 35-procentig invaliditet. Efter kriget inledde Teikari sitt arbetsliv till havs (öbornas traditionsyrke) 1948 som matroselev inom Nordströms rederi. Tjänstgöringstiden kom att uppgå till 23 år. År 1971 kom Nordströms flotta till följd av ägarbyte att segla under Finnlines flagga. Som fartygsbefälhavare i Finnlines tjänst körde Teikari linjetrafik

guld.

År 1982 ledde krigsskadorna under ungdomsåren till sjukpension.

Paavo Teikari har under pensionstiden främst varit verksam inom det frivilliga försvarsarbetet, Krigsinvalidernas Brödrärförbunds och krigsveteranernas lokalavdelningar samt Merireservupseerikerho och Rannikkojääkärikilta. Även

den egna veterantruppens, Teikarin Taistelijats verksamhet har varit stimulerande. Uppgifterna har varit många, och för närvarande fungerar Teikari sedan 1994 som ordförande, vilket har fört honom till utgångspunkten på nytt. Tillsammans med Rannikkojääkärikilta reste Teikarin Taistelijat en minnesstaty i närheten av barndoms-

till Mellaneuropa, Medelhavet och hamnarna i USA.

Republikens president Urho Kekkonen befordrade Paavo Teikari till löjtnant med dagordern 8/70..

Teikari har under såväl krigstid som fredstid beviljats många utmärkelsetecken, såsom FrK 4 med svärd, FrK 4 med svärd och eklöv, minnesmedaljer från striderna, krigsskademärket, FrM 1 och FrM 2, Blå korset av Vapaussoturien Huoltosäätiö samt Gillets kors och Rannikkojääkärikiltas Kustjägarmedalj i

hemmet på Teikari 9.6.2000. Sin övriga fritid har Paavo Teikari tillbringat på sin sommarstugeö utanför Lovisa.

Till Paavo Teikaris familj hör för närvarande hustrun Terttu. Dottersonen Staffan Söderholm för kustjägarens traditioner vidare. Han har tjänstgjort som beväring i Vasa Kustjägarbataljon i Dragsvik.

Är du redan medlem?

Nylands Brigads Gille stöder Nylands Brigad

Nylands Brigads Gille (NBG) har som målsättning att understöda Nylands Brigad. Det är gillet enda uppgift.

De medel som samlas in används inte till förmån för gillet medlemmar eller till förmån för medlemmarna i lokalavdelningarna utan går oavkortade till Nylands Brigad där brigadkommandören fördelar dem i samråd med NBG.

Till gillet övriga mål hör att främja det frivilliga försvarsarbetet och försvarsandan och sammanföra de personer som känner för Nylands Brigad med dem som tjänstgör där, endera som personal eller som beväringar.

Gillet främsta uppgift är dock att understöda brigaden ekonomiskt. Under de senaste åren har understöden varit betydande och möjliggjorts genom en stor medlemskara och genom donationer från ett flertal fonder.

Genom de medel som NBG kanaliserar till brigaden främjar gillet beväringarnas och personalens trivsel och fritidsverksamhet. Som exempel kan nämnas de musikinstrument som köptes under år 2003: de är nu i så flitig användning bland beväringarna att beväringkommittén sett sig föranledd att ha en kölista för att så många som möjligt skall ha tillgång till instrumenten.

Verkar NBG alltså vara något för dig? Du behöver inte ha tjänstgjort vid Nylands Brigad för att bli medlem i NBG. Kvinnor och ungdomar är lika välkomna som ärrade veteraner.

För den modesta medlemsavgiften erhåller varje gillemedlem brigadens tidning *Fanbäraren* fyra gånger om året. Gillet har också en egen webbsida som uppdateras regelbundet.

Inom gillet finns följande lokalavdelningar:

Caris Compagnie, CC	Ekenäs, EK
Gillesartilleristerna, GA	Helsingforsnejden, HN
Mellersta Österbotten, MÖ	Norra Österbotten, NÖ
Syd Österbotten, SÖ	Wasa, WA
Åboland, ÅB	Östra Nyland, ÖN
Sverige, SV	

På följande sida hittar du kontaktuppgifter till lokalavdelningarna. Lokalavdelningarna arrangerar egna möten och program för sina medlemmar. Genom ett medlemskap i NBG är man inte automatiskt medlem i någon lokalavdelning.

Vid frågor som gäller medlemskap kan medlemssekreteraren kontaktas. Hans adressuppgifter finns på följande sida.

Nylands Brigads Gille 2004

Styrelsen

Ordförande:	Ingmar Lindberg Vadgränd 1 C 25, 00 200 Helsingfors 09-618 861 (tj) ingmar.lindberg@fiskars.fi
Vice ordförande:	Björn Weckström Parkgårdsvägen 5 B 15, 04130 Sibbo 09-8388 6400 (tj), 09-239 1741
Sekreterare:	Kim Isaksson Kjellinsvägen 4, 10 650 Ekenäs 040-500 8483 kim.isaksson@pp.inet.fi
Ledamot: Medlemssekr.	Lars-Erik Fagerström Strandbergsgatan 26, 10 300 Karis 019-232 327, 0400-312 299 lars-erik.fagerstrom@dnainternet.net
Ledamot:	Björn Federley Dagmarsgatan 8 B, 00 100 Helsingfors 09-43 686 677, 040-5100 542 bjorn.beati@federley.com
Ledamot:	Sören Isaksson Karisvägen 6, 10300 Karis 019-1814 400 (tj), 040-541 8729 sorenisaksson@dnainternet.net
Ledamot:	Kaj-Erik Lindberg Holmgränden 3 C 6 02210 Esbo 0400-411 108 kaj-erik.lindberg@upm-kymmene.com
Ledamot:	Bror Westerholm Trollböle, 10 600 Ekenäs 019-241 3322 bror.westerholm@pp.inet.fi
Ledamot:	Olavi Wetterstrand Vasaesplanaden 14 A 18, 65700 Vasa 06 - 312 0172 (h), 040 - 5066014 olavi.wetterstrand@saunalahti.fi
Skattmästare utom styrelsen:	Nils-Erik Wiberg Fiskars Oyj Abp, 10470 Fiskars 019-277 208

Delegationen

Ordförande: Vicehäradshövding Magnus Savander, Helsingfors

Viceordförande: Fullmäktigeordförande Ole Holmström, Ekenäs

Medlemmar: Jägmästare Kurt Antskog, Stockholm, Stadsdirektör Tom Axberg, Hangö, Kommunalrådet Bo Broman, Liljendal, Bergsrådet Georg Ehnrooth, Kyrkslätt, Ekonomiexpert Christian Elfving, Esbo, Miljöminister Jan-Erik Enestam, Västanfjärd, Politices magister Mikael von Frenckell, Helsingfors, Miljöskyddschef Gustav Geust, Hangö, Filosofie magister Jan-Erik Granö, Korsholm, Rektor Ellinor Gube, Helsingfors, Ekonomiexpert Filip Hamro-Drotz, Grankulla, Vicehäradshövding Michael Harling, Borgå, Stadsdirektör Göran Honga, Jakobstad, Skattmästare Caj-Gunnar Lindström, Masku, Verkställande direktör Stefan Mutanen, Karis, Ekonomiexpert Kari Nars, Helsingfors, Ekonomichef Arne Nummenmaa, Karis, Diplomekonom Göran A. Nyman, Helsingfors, Diplomekonom Elisabeth Rehn, Kyrkslätt, Verkställande direktör Agneta Rehnberg, Ekenäs, Hembygdsrådet Helge Rosas, Lapträsk, Vicehäradshövding Kaj Rönnlund, Vasa, Företagare Per-Håkan Rönnqvist, Malax, Professor Krister Ståhlberg, Åbo, Verkställande direktör Christer Sundman, Borgå, Professor Marika Tandefelt, Helsingfors, Styrelseordförande Thomas Thesleff, Helsingfors, Koncernchef Björn Wahlroos, Halikko

Gillet på nätet:

www.kulturfonden.fi/nbg

Den lokala verksamheten sköts av Gillets lokalavdelningar, som i dag verkar på följande orter:

Ekenäs	ordf. Ole Rosström	Kråkströmsgatan 3 B 4, 10600 Ekenäs	tfn 019 - 2414722
Helsingfors	ordf. Kaj Pettersson	Källstranden 3 A 28, 02720 Esbo	tfn 040 - 7036464
Karis	ordf. Birger Blomqvist	Sannäsvägen 8, 10300 Karis	tfn 019 - 231 834
Åboland	ordf. Kurt Stoor	Kapellbacksvägen 4, 25870 Dragsfjärd	tfn 02 - 424 916
Mellersta Österbotten	ordf. Göran Holm	Grannasbackvägen 18, 66600 Vörå	tfn 06 - 383 2184
Sverige	ordf. Kurt Antskog	Rejmerholmsvägen 29 CI tr, 11740 Stockholm	tfn +46 8 720 6224
Syd Österbotten	ordf. Per-Elof Boström	Hållfastskagatan 16, 64100 Kristinestad	tfn 040 - 546 4498
Norra Österbotten	ordf. Kennet Nyman	Uppjällovägen 10, 68490 Lillby	tfn 050 - 511 1402
Wasa	ordf. Christer Simons	Rådhusgatan 31, 65100 Vasa	tfn 06 - 325 3480
Östra Nyland	ordf. Carl-Johan Numelin	Brasasvägen 223 06750 Tolkkis	tfn 0400-489020
Gillesartilleristerna	ordf. Björn Holmberg	Gruvstavägen 6 B 31, 01610 Vanda	tfn 050 563 7729

GILLET'S SPONSORSKÖLD – VÄRD ATT ÄGA

För att understöda Nylands Brigads Gille och därmed också brigaden finns en stilfull **SPONSORSKÖLD**.

Skölden är i första hand tänkt för:

- personer som utöver ordinarie medlemsavgift aktivt vill stöda Gillets verksamhet
- företag och institutioner

Sponsorskölden är ett hantverk, utfört i ljus, solid, ek med formen av ett torn – symboliserande försvarsmakten. Dess mått är 14 x 17 cm. Skölden pryds med Siikajoki-korset och en större silverplatta för sponsorns namn. Skölden rymmer åtta-tolv självhäftande silverplattor – en för varje år sponsoravgift erlagts. Skölden bygger sålunda på en samlaridé. När en sköld är fylld erhålls en ny, vilken ingår i den årliga sponsoravgiften.

Försäljningen av sponsorskölden, distributionen, inkasseringen av sponsoravgifterna samt uppdateringen av sponsorförteckningen handhas av Trygve Lindqvist (Lilla kyrkogatan 6 10600 Ekenäs – tel. 040-7410634 eller 019-2414530 och e-mail trygve.lindqvist@pp.inet.fi). För **erhållande av sponsorsköld**, kontakta Trygve Lindqvist eller **inbetala sponsoravgiften till gilletts konto 405543-4312** och uppge namn och adress så levereras skölden per omgående. För enskilda personer är årsavgiften 85 euro, för företag och institutioner (beroende på storlek) 350 – 850 euro. Årsplattorna för sponsoravgiften utsänds senast inom februari månad. Sponsorskapet kan avbrytas för följande år genom ett skriftligt meddelande till uppdateringen senast inom december föregående år.

Gilletts sponsorer i Finland och Sverige per den 10 september 2004:

Ahlfors, Axel	Torup
Andelslaget Varuboden	Kyrkslätt
Arppe, Tancred	Grankulla
Björkenstam, Knut	Stockholm
Björkqvist, Ben Isidor	Helsingfors
Broman, Bo	Liljendal
Creutz, Johan	Pernå
Ehrnrooth, Georg	Kyrkslätt
Ehrstedt, Nils E	Nässjö
Ekenäs stad	Ekenäs
Eriksson, Bjarne	Helsingfors
Fellstenius, Lennart	Solna
Fiskars Oyj, Abp	Fiskars
Fridolfsson, Allan	Årsta
Harling, Michael	Borgå
Heinrichs, Per Victor	Grankulla
von Hertzen, Magnus	Helsingfors
Holm, Martti	Grankulla
IDO Badrum Oy Ab	Ekenäs
Jarle, Kate	Ekenäs
Johansson, Sten	Sibbo
Kajander, Rabbe	Ekenäs
Kalliomäki, Yngve	Hallstahammar
Lann, Georg	Söderköping
Lilius, Ragnar	Helsingfors

Lindberg, Ingmar	Helsingfors
Lindholm, Ernst	Grankulla
Lindström, Caj-Gunnar	Masku
Nordkvist, Harry	Stigtomta
Numelin, Carl-Johan	Tolkis
Nyman, Börje	Esbo

Nyman, Göran	Helsingfors
Procopé, Niklas Hj.	Helsingfors
Ramsay, Gretel	Ekenäs
Rönnlund, Kaj	Vasa
Savander, Magnus	Helsingfors
von Schantz, Anna-Maria och Filip	

Vasa	
Strandberg, Carl-Fredrik	Ekenäs
Sundberg, Matti	Helsingfors
Svenska kulturfonden	Helsingfors
Tammet Oy	Ekenäs
Taucher, Poppe	Helsingfors
Trygwe o. Hjördis Nymans stiftelse	Helsingfors
Törnqvist, Sigurd J.	Helsingfors
Wahlroos, Björn	Tolkis
Wahlroos, Bror	Hyvinge
Valkama, Antero	Vasa
Wetterstrand, Olavi	Vasa
Wiberg, Bo-Erik	Grankulla
Wiljander, Rolf	Nacka
Örthén, Öyvind	Vanda

NYLANDS BRIGADS GILLE r.f.
Lars-Erik Fagerström
Strandbergsgatan 26
10300 KARIS

Jag vill ansluta mig till Nylands Brigads Gille
och samtidigt få Fanbäraren hem i postlådan
för endast 16 euro/år.

Namn _____ Födelseid _____

Yrke eller titel _____ Eventuell militärgrad _____

Näradress _____

Postnummer _____ Tel. _____

Datum _____ Underskrift _____

Önskad

lokalavdelning

WA

CC

EK

HN

MÖ

SÖ

SV

ÅB

ÖN

NYLANDS BRIGADS GILLE r.f.
Lars-Erik Fagerström
Strandbergsgatan 26
10300 KARIS

Adressförändring

Namn _____ Födelseid _____

F.d. näradress samt postnummer _____

Ny adress _____ Postanstalt _____

Datum _____ Underskrift _____

